

**Αιτιολογική Έκθεση στο σχέδιο νόμου
«Υπηρεσίες πληρωμών-Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία
της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ»**

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ

A. Γενικό Μέρος

Με το σχέδιο νόμου που προτείνεται για ψήφιση ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία η Οδηγία 2015/2366/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2015 σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των Οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της Οδηγίας 2007/64/ΕΚ (L 337). Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών οφείλουν να εφαρμόσουν την πλειονότητα των διατάξεων της εν λόγω Οδηγίας από τις 13 Ιανουαρίου 2018.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αξιολογώντας τις ιδιαίτερα σημαντικές τεχνολογικές καινοτομίες που έχουν υλοποιηθεί στην αγορά πληρωμών, την ταχεία ανάπτυξη στον αριθμό των ηλεκτρονικών πληρωμών και των πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου, την εμφάνιση νέων υπηρεσιών πληρωμών στην αγορά, εκτίμησε ότι αρκετά καινοτόμα προϊόντα ή υπηρεσίες πληρωμών δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ισχύουσας νομοθεσίας. Προκειμένου να εξαλειφθούν τα προβλήματα αυτά, αναθεωρήθηκε η Οδηγία 2007/64/ΕΚ για τις υπηρεσίες πληρωμών, η οποία ενσωματώθηκε με τον ν. 3862/2010 (άρθρα 1 έως 83, ΦΕΚ Α' 113), και θεσπίστηκαν νέοι κανόνες με την Οδηγία 2015/2366/ΕΕ που θα εφαρμοστούν με το παρόν σχέδιο νόμου.

Σε σχέση με το υφιστάμενο πλαίσιο του ν. 3862/2010, το παρόν σχέδιο νόμου με το οποίο αυτός καταργείται και αντικαθίσταται, επιφέρει σημαντικές αλλαγές που αφορούν τα εξής σημεία:

- διευρύνει το φάσμα των υπηρεσιών πληρωμών ώστε να λάβει υπόψη τις υπηρεσίες εκκίνησης πράξης πληρωμής και τις υπηρεσίες πληροφοριών λογαριασμού, οι οποίες μέχρι σήμερα ήταν αρρυθμιστες. Η ένταξή τους στο νέο θεσμικό πλαίσιο ενισχύει τη διαφάνεια και την ασφάλεια στην ενιαία αγορά και δημιουργεί ένα ισότιμο περιβάλλον παροχής υπηρεσιών πληρωμών σε όλους τους παρόχους του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (εφεξής ΕΟΧ),
- διευρύνει το πεδίο εφαρμογής του πλαισίου περιλαμβάνοντας πράξεις πληρωμής με τρίτες χώρες όταν ο ένας από τους δύο παρόχους βρίσκεται στον ΕΟΧ. Πιο συγκεκριμένα, αυξάνεται η διαφάνεια των συναλλαγών καθώς

και τα δικαιώματα των καταναλωτών όταν πραγματοποιούν πράξεις πληρωμής εκτός ΕΟΧ (και το αντίστροφο) για το μέρος της πληρωμής που εκτελείται στον ΕΟΧ και όταν διενεργούν πληρωμές σε νομίσματα κρατών που δεν ανήκουν στον ΕΟΧ, καθώς με το προηγούμενο πλαίσιο ρυθμιζόνταν μόνο πληρωμές εντός ΕΟΧ και νομίσματα κρατών μελών του ΕΟΧ,

- επικαιροποιεί τις εξαιρούμενες υπηρεσίες πληρωμών με στόχο τη νομική σαφήνεια, την ενίσχυση της διαφάνειας και τη δημιουργία ισότιμων όρων ανταγωνισμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου μέχρι σήμερα είχαν υιοθετηθεί διαφορετικές προσεγγίσεις και είχαν πιθανώς δημιουργήσει στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό,
- ενισχύει τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών του ΕΟΧ,
- εισάγει ενισχυμένα μέτρα ασφαλείας για όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Η προστασία του καταναλωτή αυξάνεται ενάντια στην απάτη και σε άλλες παράνομες πράξεις με τα νέα μέτρα ασφαλείας,
- καθιερώνει την υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να θεσπίζουν διαδικασίες για τη διαχείριση παραπόνων καθώς και προθεσμίες για την επίλυσή τους.

Η θέσπιση των νέων διατάξεων θα οδηγήσει σε αύξηση του ανταγωνισμού στην αγορά των πληρωμών ενώ οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να φροντίσουν αναπόφευκτα να προβούν σε αντίστοιχες αλλαγές και προσαρμογές των συστημάτων που διαθέτουν καθώς και σε αλλαγή των εντύπων και αναθεώρηση των διαδικασιών που χρησιμοποιούν.

Ακολουθώντας την αλληλουχία των ρυθμίσεων της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ, το παρόν σχέδιο νόμου διαρθρώνεται σε έξι (VI) Τίτλους.

Ο Τίτλος I «Σκοπός, αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί» (άρ. 1-4) αποτυπώνει τον σκοπό της παρούσας νομοθετικής πρωτοβουλίας, που είναι η εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2015/2366/ΕΕ. Επιπλέον, αναφέρεται το πεδίο εφαρμογής του σχεδίου νόμου, οι εξαιρούμενες υπηρεσίες πληρωμών από την εφαρμογή του σχεδίου νόμου, αλλά και οι ορισμοί που χρησιμοποιούνται.

Ο Τίτλος II «Πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών» (άρ. 5-37) αποτελείται από 2 Κεφάλαια. **Το Κεφάλαιο 1** «Ιδρύματα πληρωμών» (άρ. 5-34), καθορίζει νέους όρους και προϋποθέσεις, αυστηρότερους σε σχέση με το ισχύον και καταργούμενο δίκαιο του ν. 3862/2010, για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας των ιδρυμάτων πληρωμών καθώς και τις προϋποθέσεις για την ανάκληση της άδειας λειτουργίας τους, προσθέτει διατάξεις για την απόκτηση, αύξηση ή μείωση ειδικών συμμετοχών, εισάγει νέους κανόνες για την τήρηση μητρώου από την Τράπεζα της Ελλάδος καθώς επίσης και την υποχρέωση ενημέρωσης της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (εφεξής ΕΑΤ) η οποία πρόκειται να συστήσει και να διαχειρίζεται μητρώο για τα αδειοδοτημένα και εγγεγραμμένα σε εθνικά μητρώα ιδρύματα πληρωμών, θεσπίζει τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας και διασφάλισης των ιδρυμάτων πληρωμών, περιλαμβανομένων των απαιτήσεων για την κεφαλαιακή επάρκεια (αρχικό κεφάλαιο και ίδια κεφάλαια) των εν λόγω ιδρυμάτων, και καθορίζει τις υποχρεώσεις των

προσώπων που είναι επιφορτισμένα με τον έλεγχο των ετήσιων και ενοποιημένων λογαριασμών των ιδρυμάτων πληρωμών (Τμήμα 1). Επίσης, προβλέπονται εκ νέου, καθώς αντίστοιχες διατάξεις υπήρχαν στο ν. 3862/2010, θέματα ευθύνης και τήρησης αρχείου, η διαδικασία για τον ορισμό αντιπροσώπων και την ίδρυση υποκαταστημάτων στην Ελλάδα από ίδρυμα πληρωμών που εδρεύει στην Ελλάδα, ενώ για την εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων σε τρίτους στην Ελλάδα και σε άλλα κράτη μέλη εισάγεται ειδική πρόβλεψη (Τμήμα 2).

Σε ό, τι αφορά στην κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των αρχών που έχουν οριστεί το σχέδιο νόμου ακολουθείται το πρότυπο του ν. 3862/2010. Η Τράπεζα της Ελλάδος (Τμήμα 3) παραμένει αρμόδια εποπτική αρχή για την αδειοδότηση και την εποπτεία ιδρυμάτων πληρωμών και ασκεί τα καθήκοντα που προβλέπονται στα άρθρα 5 έως 37 (ορισμένοι κανόνες εφαρμόζονται κατ' αναλογία και στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος). Επίσης, η Τράπεζα της Ελλάδος ορίζεται αρμόδια για την εφαρμογή και τον έλεγχο συμμόρφωσης με ορισμένες νέες διατάξεις που εισάγονται με το παρόν σχέδιο νόμου, ήτοι με την παράγραφο 6 του άρθρου 68 και άρθρα 94 έως 96 του Τίτλου IV. Μεταξύ αυτών των αρμοδιοτήτων, περιλαμβάνεται η αρμοδιότητα ελέγχου εφαρμογής των απαιτήσεων για την ισχυρή ταυτοποίηση πελατών, καθώς και δύο νέες αρμοδιότητες οι οποίες συνίστανται στην αξιολόγηση αναφορών σχετικά με: α) περιστατικά που σχετίζονται με ενδεχόμενη μη εγκεκριμένη ή απατηλή πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών, και β) ουσιώδη λειτουργικά συμβάντα ή συμβάντα που αφορούν την ασφάλεια (παράγραφος 6 του άρθρου 68 και παράγραφος 2 του άρθρου 95 αντίστοιχα του Τίτλου IV). Βάσει αυτών των αναφορών δύναται να αναλάβει κατάλληλη δράση εφόσον συντρέχει περίπτωση. Πέραν των ανωτέρω, η Τράπεζα της Ελλάδος ορίζεται αρμόδια και για την παραλαβή και τη διαχείριση καταγγελιών επί υποθέσεων παραβίασης αποκλειστικά των άρθρων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά της.

Για τα λοιπά άρθρα αρμόδια ορίζεται η Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας του Καταναλωτή του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης (εφεξής ΓΓΕΠΚ) η οποία συνεχίζει να ελέγχει την τήρηση των διατάξεων περί διαφάνειας των όρων και απαιτήσεων ενημέρωσης που διέπουν τις υπηρεσίες πληρωμών (Τίτλος III) και περί δικαιωμάτων και υποχρεώσεων σχετικά με την παροχή και τη χρήση υπηρεσιών πληρωμών (Τίτλος IV), εκτός από τις ανωτέρω διατάξεις που αναφέρονται σε αρμοδιότητες της Τράπεζα της Ελλάδος (παράγραφος 6 του άρθρου 68 και άρθρα 94 έως 96). Επίσης, σχετικά με τα ανωτέρω άρθρα η ΓΓΕΠΚ διατηρεί επίσης την αρμοδιότητα για τη διαχείριση καταγγελιών σύμφωνα με το άρθρο 97, της επίλυσης διαφορών σύμφωνα με τα άρθρα 99 και 100, καθώς και της επιβολής κυρώσεων σύμφωνα με το άρθρο 101.

Παράλληλα, στο Τμήμα 3 θεσπίζονται νέες διατάξεις για την επιβολή κυρώσεων και τη λήψη μέτρων και εξειδικεύεται περαιτέρω η διαδικασία για την άσκηση του δικαιώματος ελεύθερης εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, τα οποία αφορούν τα ιδρύματα πληρωμών και τους παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών λογαριασμού που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα ή σε άλλο κράτος-μέλος του ΕΟΧ («ευρωπαϊκά διαβατήρια») κι επιθυμούν να παρέχουν διασυνοριακά υπηρεσίες πληρωμών. Επίσης, ρυθμίζει εκ νέου, καθώς αντίστοιχες διατάξεις υπήρχαν στο ν. 3862/2010, το επαγγελματικό απόρρητο, το δικαίωμα δικαστικής

προστασίας και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος άλλων εθνικών ή ενωσιακών αρχών στις οποίες προστίθεται η ΕΑΤ. Επιπρόσθετα, εισάγονται ρυθμίσεις για την επίλυση διαφορών με τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών, για τις οποίες μπορεί να ζητείται η συνδρομή της ΕΑΤ σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, καθώς και για τη λήψη μέτρων στο πλαίσιο αυτό που μπορούν να λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές, τα οποία πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένα και να κοινοποιούνται στον εμπλεκόμενο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών. Στο Τμήμα 3 του Κεφαλαίου 1 περιγράφονται, περαιτέρω, οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα των εκάστοτε αρμόδιων αρχών του κράτους-μέλους προέλευσης και του κράτους-μέλους υποδοχής, καθώς και ο τρόπος συνεργασίας μεταξύ των κατά περίπτωση αρμοδίων αρχών. Οι προβλεπόμενες διατάξεις ασκούνται και εκ μέρους της ΓΓΕΠΚ σε περίπτωση μη συμμόρφωσης για τη λήψη αναγκαίων μέτρων ως αρμόδιας αρχής κράτους μέλους προέλευσης ή υποδοχής, κατά το λόγο της αρμοδιότητάς της σύμφωνα με το παρόν σχέδιο νόμου. Επιπλέον, προβλέπεται ειδικό καθεστώς προληπτικής εποπτείας για τους παρόχους υπηρεσιών πληροφοριών λογαριασμού λόγω της ειδικής φύσης της ασκούμενης δραστηριότητας και των κινδύνων που συνδέονται με την εν λόγω παροχή υπηρεσιών (Τμήμα 4).

Ακολουθως, **το Κεφάλαιο 2 «Κοινές Διατάξεις»** του Τίτλου ΙΙ (άρ. 35-37) ρυθμίζει την πρόσβαση που έχουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών στα συστήματα πληρωμών και την πρόσβαση των ιδρυμάτων πληρωμών στους λογαριασμούς πληρωμών που τηρούνται σε πιστωτικό ίδρυμα, ενώ απαγορεύει σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ούτε είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών ούτε εξαιρούνται ρητά από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος σχεδίου νόμου να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών. Επιπλέον, επιβάλλεται η υποχρέωση γνωστοποίησης στην Τράπεζα της Ελλάδος, εκ μέρους των παρόχων που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος σχεδίου νόμου δυνάμει των υποπερ. i) και ii) της περ. ια) ή της περ. ιβ) του άρθρου 3 αυτού, για τη συμμόρφωση τους με τα κατά περίπτωση όρια που καθορίζονται στο παρόν σχέδιο νόμου προκειμένου να επαληθεύεται η δυνατότητα ισχύος της εξαίρεσής τους.

Ο Τίτλος ΙΙΙ «Διαφάνεια των όρων και απαιτήσεις ενημέρωσης που διέπουν τις υπηρεσίες πληρωμών» (άρ. 38-60), ο οποίος απαρτίζεται από 4 Κεφάλαια, ακολουθεί τις βασικές ρυθμίσεις του ν. 3862/2010 επί των ιδίων ζητημάτων τα οποία αφορούν τόσο τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής όσο και τις πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο. Εντούτοις, εισάγονται νέες διατάξεις, ενδεικτικά σε ότι αφορά την παροχή πληροφοριών από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στον πληρωτή και, όπου απαιτείται, στον δικαιούχο, όταν η εκκίνηση εντολής πληρωμής διενεργείται μέσω παρόχου υπηρεσιών εκκίνησης πληρωμής αμέσως μετά από την εκκίνηση της εντολής πληρωμής (άρ. 46), καθώς επίσης και την παροχή των στοιχείων ταυτοποίησης της πράξης πληρωμής από τον πάροχο υπηρεσιών εκκίνησης πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού του πληρωτή εφόσον συντρέχει περίπτωση (άρ. 47). Επίσης, ο πληρωτής υποχρεούται να πληρώσει για τις επιβαρύνσεις αναφορικά με τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών που επιβάλλεται από πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή από άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην πράξη μόνο εάν του γνωστοποιήθηκε ολόκληρο το ποσό πριν από την εκκίνηση της πράξης πληρωμής.

Η επιβολή των εν λόγω επιβαρύνσεων για τη χρήση οιοδήποτε μέσου πληρωμών απαγορεύεται πλέον να πραγματοποιείται εκ μέρους των δικαιούχων εις βάρος των πληρωτών (άρ. 60 όπως επαναλαμβάνεται και στο άρθρο 62).

Ακολούθως, ο **Τίτλος IV** «Δικαιώματα και υποχρεώσεις σχετικά με την παροχή και τη χρήση υπηρεσιών πληρωμών» (άρ. 61-101) απαρτίζεται από 6 Κεφάλαια, περιλαμβάνει παρόμοιου περιεχομένου διατάξεις που αποτελούσαν αντίστοιχα ενσωμάτωση της Οδηγίας 2007/64/EK. Ωστόσο, εισάγονται επίσης νέες διατάξεις αναφορικά με την επιβεβαίωση διαθεσιμότητας χρηματικών ποσών (αρ.65), την πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών σε περίπτωση υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής (αρ. 66), την πρόσβαση και χρήση των πληροφοριών λογαριασμού πληρωμών στην περίπτωση χρήσης υπηρεσιών πληροφοριών λογαριασμού (αρ. 67), τους περιορισμούς στη χρήση μέσου πληρωμών και στην πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών (άρ. 68), την υποχρέωση ειδοποίησης και αποκατάστασης σε σχέση με μη εγκεκριμένες ή εσφαλμένα εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμής (άρ. 71), την ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του πληρωτή για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής (άρ. 73 και 74), τις πράξεις πληρωμής όπου το ποσό δεν είναι εκ των προτέρων γνωστό (άρ. 75), την επιστροφή χρηματικών ποσών για πράξεις πληρωμής που εκκινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού (άρ. 76), το αίτημα επιστροφής χρηματικών ποσών για πράξεις πληρωμής που εκκινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού (άρ. 77), την ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εκτέλεση, εσφαλμένη ή καθυστερημένη εκτέλεση πράξεων πληρωμής (άρ. 88), την ευθύνη στην περίπτωση των υπηρεσιών εκκίνησης πληρωμής για μη εκτέλεση, εσφαλμένη ή καθυστερημένη εκτέλεση πράξεων πληρωμής (άρ. 89). Με το **Κεφάλαιο 5** του Τίτλου IV (άρ. 94-96) απαιτείται πλέον από όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να αξιολογούν τους λειτουργικούς κινδύνους, τους κινδύνους ασφαλείας και τα μέτρα που λαμβάνουν σε ετήσια βάση και να εφαρμόζουν ισχυρή ταυτοποίηση πελάτη σε καθορισμένες περιπτώσεις. Επίσης, με ειδικότερες διατάξεις καθιερώνεται η καταγγελία παραβάσεων ή ενδεχομένων παραβάσεων, καθώς και η εξωδικαστική επίλυση διαφορών μέσω φορέων επιφορτισμένων με την υποβολή καταγγελιών.

Ο **Τίτλος V** «Υποχρέωση ενημέρωσης των καταναλωτών για τα δικαιώματα του» (άρ. 102) εισάγει νέα υποχρέωση ενημέρωσης των καταναλωτών εκ μέρους της ΓΓΕΠΚ και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών σχετικά με το φυλλάδιο για τα δικαιώματά τους, το οποίο θα καταρτίσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 106 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ.

Ο **Τίτλος VI** «Τελικές και μεταβατικές διατάξεις» (άρ. 103-109) περιέχει τις μεταβατικές διατάξεις για τα ιδρύματα πληρωμών και για τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος, τις τελικές και καταργούμενες διατάξεις και καθορίζει την έναρξη ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου. Ειδικότερα, τα άρθρα 105 έως 107 περιλαμβάνουν τις τροποποιήσεις των νόμων 2251/1994, 4021/2011 και 4261/2014, με τους οποίους ενσωματώθηκαν στην ελληνική νομοθεσία οι αντίστοιχες Οδηγίες (2002/65/EK, 2009/110/EK, 2013/36/ΕΕ). Οι τροποποιήσεις αυτές είναι αναγκαίες, προκειμένου το περιεχόμενο των περιεχόμενων διατάξεων τους να συμβαδίζει με το σχέδιο το παρόν σχέδιο νόμου.

Παρακάτω παρατίθεται η ανάλυση των διατάξεων του σχεδίου νόμου.

B. Επί των άρθρων

Το άρθρο 1 αναφέρεται στο αντικείμενο και το σκοπό του σχεδίου νόμου που είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική έννομη τάξη της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Συμβουλίου της 25^{ης} Νοεμβρίου 2015 σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των Οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της Οδηγίας 2007/64/ΕΚ (ΕΕ L 337). Περαιτέρω, προσδιορίζονται οι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών οι οποίες εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου.

Στο άρθρο 2, τίθεται το πεδίο εφαρμογής του σχεδίου νόμου. Ειδικότερα, οι Τίτλοι III και IV εφαρμόζονται σε πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται σε νόμισμα κράτους μέλους εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, ενώ επιμέρους διατάξεις του σχεδίου νόμου εφαρμόζονται, επίσης, σε πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται: α) είτε σε νόμισμα που δεν αντιστοιχεί σε κράτος μέλος, όταν τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή ο μοναδικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για την πράξη πληρωμής, βρίσκονται εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, σε ό,τι αφορά τα μέρη της πράξης πληρωμής που πραγματοποιούνται στα κράτη μέλη, είτε β) σε όλα τα νομίσματα όταν μόνο ο ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών βρίσκεται εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, σε ό,τι αφορά τα μέρη της πράξης πληρωμής που πραγματοποιούνται στα κράτη μέλη.

Με τις διατάξεις του άρθρου 3 εισάγονται οι υπηρεσίες πληρωμών που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του σχεδίου νόμου.

Στο άρθρο 4, παρατίθενται οι έννοιες τις οποίες λαμβάνουν οι όροι που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του παρόντος σχεδίου νόμου.

Η συγκεκριμένη διάταξη του άρθρου 5 ρυθμίζει τους όρους για τη χορήγηση και διατήρηση της άδειας λειτουργίας ιδρυμάτων πληρωμών, θεσμοθετώντας τα κατάλληλα εχέγγυα και τις αναγκαίες προϋποθέσεις, ώστε να διασφαλίζονται αφενός η σοβαρότητα και αφετέρου η ευρωστία αυτών, οι οποίες απαιτούνται για την προσήκουσα διεκπεραίωση των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων. Οι αναλυτικά αναφερόμενοι στη συγκεκριμένη διάταξη όροι ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας και είναι ανάλογοι με τους λειτουργικούς και χρηματοοικονομικούς κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι εν λόγω οντότητες. Προς τούτο, προβλέπεται η ίδρυση και η λειτουργία αυτών με συγκεκριμένο νομικό τύπο, ο οποίος διασφαλίζει ένα υγιές καθεστώς αρχικού κεφαλαίου σε συνδυασμό με μόνιμο κεφάλαιο. Στο πλαίσιο αυτό, εισάγονται – μεταξύ άλλων – συγκεκριμένες διαδικασίες για την αντιμετώπιση και την αποτροπή λειτουργικών κινδύνων, επιχειρηματικό σχέδιο, καταγεγραμμένη πολιτική ασφαλείας, καθώς επίσης συγκεκριμένο πλαίσιο εταιρικής διακυβέρνησης, ελέγχοντας την καταλληλότητα των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων για τη διαχείριση

εργασιών του ιδρύματος πληρωμών. Η αρμόδια για την αδειοδότηση εποπτική αρχή, ήτοι η Τράπεζα της Ελλάδος, εξουσιοδοτείται να προσδιορίσει το περιεχόμενο της αίτησης άδειας λειτουργίας, καθώς επίσης να συγκεκριμενοποιήσει τις προϋποθέσεις και τη σχετική διαδικασία αδειοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων στοιχείων και δικαιολογητικών που συνοδεύουν την εν λόγω αίτηση. Επικουρικοί όροι, συμπληρωματικές προϋποθέσεις και συνοδευτικά έγγραφα προς απόδειξη των προβλεπόμενων όρων και προϋποθέσεων δύνανται να εισαχθούν από την κανονιστικώς δρώσα Τράπεζα της Ελλάδος.

Στο άρθρο 6, κατ' αντιστοιχία προς τα προβλεπόμενα στο ν. 4261/2014 αναφορικά με την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, προβλέπεται ο έλεγχος κατά την απόκτηση ειδικής συμμετοχής σε ίδρυμα πληρωμών, εφόσον υπερβεί συγκεκριμένα ποσοστά επί του μετοχικού κεφαλαίου ή επί των δικαιωμάτων ψήφου. Αντίστοιχη διαδικασία εισάγεται και κατά τη διάθεση των εν λόγω δικαιωμάτων, έτσι ώστε να μειωθεί κάτω από ορισμένα ποσοστά. Προς τούτο, ορίζεται η προηγούμενη ενημέρωση της Τράπεζας της Ελλάδος, η οποία εξουσιοδοτείται να ενεργήσει τόσο κανονιστικά, όσο και κυρωτικά. Η κανονιστική παρέμβαση συνίσταται στη διαμόρφωση της διαδικασίας και των προϋποθέσεων έγκρισης των εν λόγω αποκτήσεων ή διαθέσεων, στη ρύθμιση των υποβαλλόμενων στοιχείων και δικαιολογητικών, στον ορισμό των υπόχρεων προσώπων, στην πρόβλεψη των κριτηρίων αξιολόγησης και των σχετικών προθεσμιών, καθώς επίσης στην πρόβλεψη κάθε άλλης αναγκαίας λεπτομέρειας ή διεκπεραιωτικής ρύθμισης. Η κυρωτική αρμοδιότητα της Τράπεζας της Ελλάδος συνίσταται στη δυνατότητα αυτής να αντιπαχθεί στις εν λόγω αποκτήσεις ή εκποιήσεις, να επιβάλλει κυρώσεις ή να λάβει μέτρα σε βάρος του υφιστάμενου ή του υποψήφιου μετόχου, αλλά και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, των διευθυντικών στελεχών ή των υπευθύνων για τη διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών.

Στο άρθρο 7 καθορίζεται το ελάχιστο αρχικό κεφάλαιο που απαιτείται από τα ιδρύματα πληρωμών κατά τη στιγμή της αδειοδότησης, το οποίο διαφοροποιείται ανάλογα με τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται και κυμαίνεται από είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ έως εκατόν είκοσι πέντε χιλιάδες (125.000) ευρώ. Διευκρινίζεται ότι για την παροχή της νέας υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής το αρχικό κεφάλαιο ορίζεται σε πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ ενώ για την υπηρεσία πληροφοριών λογαριασμού δεν απαιτείται αρχικό κεφάλαιο.

Στο άρθρο 8 προβλέπεται το είδος και το πόσο των ελάχιστων απαιτούμενων ιδίων κεφαλαίων.

Στο άρθρο 9 ορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των ιδίων κεφαλαίων των ιδρυμάτων πληρωμών, εξαιρουμένων των ιδρυμάτων που παρέχουν αποκλειστικά υπηρεσίες εκκίνησης πληρωμών και/ή των προσώπων που παρέχουν αποκλειστικά υπηρεσίες πληροφοριών λογαριασμού, οι οποίοι λόγω της φύσης της εργασίας τους απαλλάσσονται από τον υπολογισμό κεφαλαιακών απαιτήσεων. Ο υπολογισμός υλοποιείται σύμφωνα με τη μέθοδο που η Τράπεζα της Ελλάδος θα επιλέξει, μεταξύ των τριών διαφορετικών μεθόδων που παρέχει το σχέδιο νόμου. Η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να απαιτεί υψηλότερο ή να επιτρέψει χαμηλότερο ποσό ιδίων κεφαλαίων από αυτό που προκύπτει από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται,

βασιζόμενη στην αξιολόγηση των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου του ιδρύματος πληρωμών.

Στο άρθρο 10 καθορίζονται οι αρχές και οι απαιτήσεις διασφάλισης που υποχρεούνται να εφαρμόζουν τα ιδρύματα πληρωμών που παρέχουν οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών του σχεδίου νόμου, εξαιρουμένων των υπηρεσιών εκκίνησης πληρωμών και/ ή πληροφοριών λογαριασμού, για τα χρηματικά ποσά που λαμβάνουν από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών ή μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση των πράξεων άμεσης ή μελλοντικής πληρωμής. Ειδικότερα, καθιερώνεται η αρχή του διαχωρισμού των χρηματικών ποσών μεταξύ διαφορετικών χρηστών καθώς και από την περιουσία του ιδρύματος πληρωμών. Τα χρηματικά ποσά κατατίθενται σε λογαριασμό ή επενδύονται ασφαλώς ή καλύπτονται από ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή άλλη συγκρίσιμη εγγύηση από ασφαλιστική εταιρεία ή πιστωτικό ίδρυμα που δεν ανήκει στον ίδιο όμιλο με το ίδρυμα πληρωμών.

Με τη συγκεκριμένη πρόβλεψη του άρθρου 11 καθορίζεται – σε συνδυασμό με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5 – η παροχή άδειας λειτουργίας, προκειμένου να δύναται να ασκηθεί επιτρεπτός η παροχή υπηρεσιών πληρωμών από ιδρύματα πληρωμών. Στο πλαίσιο αυτό, ρυθμίζονται οι ενέργειες και οι αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος, η οποία μεριμνά για την ορθή και συνετή διακυβέρνηση, την ορθολογική και άρτια οργάνωση, διαχείριση κινδύνων και πολιτική ασφαλείας, καθώς επίσης για την οικονομική ευρωστία των ιδρυμάτων πληρωμών. Στο πλαίσιο αυτό, προσδιορίζεται η ευρεία διακριτική ευχέρεια αυτής κατά την εκτίμηση των συγκεκριμένων προϋποθέσεων, γεγονός που καθιστά δυνατή ακόμη και την άρνηση χορήγησης άδειας, εφόσον δεν έχει ληφθεί η κατάλληλη, προσήκουσα, πλήρης και ενδελεχής ενημέρωση προς τεκμηρίωση της πλήρωσης τούτων.

Το άρθρο 12 ρυθμίζει την προθεσμία για την έκδοση σχετικής απόφασης περί χορήγησης ή απόρριψης της αίτησης αδειοδότησης από την Τράπεζα της Ελλάδος, καθώς επίσης τη δημοσιότητα αυτής.

Η προκείμενη ρύθμιση στο άρθρο 13 καθορίζει του λόγους ανάκλησης της χορηγηθείσας (είτε με το νεοεισαγόμενο, είτε με το προγενέστερο καθεστώς) άδειας λειτουργίας ιδρύματος πληρωμών κατ' αντιστοιχία προς τα προβλεπόμενα από τη νομοθεσία περί προληπτικής εποπτείας πιστωτικών ιδρυμάτων, ήτοι τον ν. 4261/2014. Η εν λόγω απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος αιτιολογείται, κοινοποιείται στο εμπλεκόμενο ίδρυμα πληρωμών και δημοσιεύεται στο δικτυακό της τόπο και την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η διάταξη του άρθρου 14 καθορίζει το «εθνικό μητρώο» που τηρείται από την Τράπεζα της Ελλάδος αναφορικά με τα ιδρύματα πληρωμών με έδρα στην ημεδαπή. Στο πλαίσιο αυτό, γίνεται ειδική μνεία των υπηρεσιών πληρωμών για τις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια λειτουργίας ή για τις οποίες ορισμένο φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει εγγραφεί σε αυτό. Το μητρώο είναι διαθέσιμο στο κοινό, προσβάσιμο ηλεκτρονικά και ενημερώνεται χωρίς καθυστέρηση. Σε κάθε περίπτωση, δεν αποκλείεται η ανάρτηση πρόσθετης πληροφόρησης στο διαδικτυακό τόπο της Τράπεζας της Ελλάδος.

Με την προκείμενη ρύθμιση στο άρθρο 15 καθορίζεται η συνεργασία της Τράπεζας της Ελλάδος με την EAT αναφορικά με τη διαμόρφωση, ενημέρωση και επικαιροποίηση του ηλεκτρονικού κεντρικού μητρώου που τηρεί η τελευταία. Η κοινοποίηση των αναγκαίων πληροφοριών οφείλει να λαμβάνει χώρα χωρίς καθυστέρηση.

Το άρθρο 16 επιβάλλει στα ιδρύματα πληρωμών την τήρηση σε διαρκή βάση όλων εκείνων των προϋποθέσεων, βάσει των οποίων έλαβαν την άδεια λειτουργίας τους. Οποιαδήποτε μεταβολή αναφορικά με τις προϋποθέσεις ή τα δικαιολογητικά που απαριθμούνται από το άρθρο 5, πρέπει να κοινοποιείται άνευ υπαίτιας καθυστέρησης στην Τράπεζα της Ελλάδος. Λοιπές λεπτομέρειες μπορούν να εξειδικευθούν με κανονιστική απόφαση της τελευταίας.

Με τη συγκεκριμένη πρόβλεψη του άρθρου 17 παρουσιάζονται οι λογιστικές απαιτήσεις και οι υποχρεώσεις αναφορικά με τον υποχρεωτικό έλεγχο των ιδρυμάτων πληρωμών. Ειδικότερα, οι ετήσιοι και οι ενοποιημένοι λογαριασμοί των ιδρυμάτων πληρωμών ελέγχονται από ορκωτούς ελεγκτές λογιστές ή ελεγκτικές εταιρείες. Τα ιδρύματα πληρωμών παρέχουν λογιστικά στοιχεία και πληροφορίες για τις υπηρεσίες πληρωμών χωριστά από άλλες παρεχόμενες υπηρεσίες, για τα οποία συντάσσεται έκθεση από ορκωτό ελεγκτή λογιστή ή ελεγκτική εταιρεία.

Στο άρθρο 18 περιγράφονται οι πρόσθετες δραστηριότητες, πέραν των υπηρεσιών πληρωμών, που τα ιδρύματα πληρωμών δύνανται να ασκούν. Διευκρινίζεται ότι η τήρηση λογαριασμών πληρωμής και η αποδοχή χρηματικών ποσών για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών δεν συνιστά αποδοχή καταθέσεων ή έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος, δραστηριότητες που αποτελούν αποκλειστικό προνόμιο των πιστωτικών ιδρυμάτων και των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος αντίστοιχα. Απαγορεύεται δε ρητά η αποδοχή καταθέσεων από ιδρύματα πληρωμών. Επίσης, δίνεται η δυνατότητα στα ιδρύματα πληρωμών να παρέχουν πιστώσεις στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών αποκλειστικά για την εκτέλεση πράξης πληρωμής και με περιορισμένο χρόνο αποπληρωμής μέχρι δώδεκα μήνες. Οι πιστώσεις απαγορεύεται να χορηγούνται από χρηματικά ποσά που έχουν ληφθεί για εκτέλεση συναλλαγών πληρωμής, ενώ τα ιδρύματα πληρωμών πρέπει να διαθέτουν επαρκή ίδια κεφάλαια για την άσκηση της δραστηριότητας χορήγησης πιστώσεων.

Με το άρθρο 19 ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία παροχής υπηρεσιών πληρωμών στην ημεδαπή από αντιπροσώπους και υποκαταστήματα ιδρυμάτων πληρωμών με έδρα στην Ελλάδα. Η παροχή υπηρεσιών μέσω αντιπροσώπων στην Ελλάδα, προϋποθέτει την υποβολή στοιχείων στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία κατόπιν αξιολόγησης ενημερώνει για την εγγραφή αυτών ή μη στο αντίστοιχο μητρώο. Μετά την εγγραφή στο μητρώο οι αντιπρόσωποι δύνανται να παρέχουν τις υπηρεσίες πληρωμών. Λοιπές λεπτομέρειες μπορούν να εξειδικεύονται με κανονιστική απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος.

Στο άρθρο 20, με το οποίο ενσωματώνονται οι παράγραφοι 6 και 8 του άρθρου 19 και οι παράγραφοι 1 και 4 του άρθρου 28 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ, ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων σε τρίτους, στην ημεδαπή και σε άλλα κράτη μέλη, από ιδρύματα πληρωμών με έδρα στην Ελλάδα. Σκοπός της υιοθέτησης αυτού του ξεχωριστού άρθρου για την

εξωτερική ανάθεση είναι τόσο η αντιμετώπιση προβλημάτων ερμηνείας που ενδέχεται να δημιουργηθούν εάν ακολουθείτο η δομή της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ, καθότι προσιδιάζει στην αντίστοιχη διάταξη του ν. 3862/2010 που ενσωμάτωσε την καταργούμενη Οδηγία, όσο και την καλύτερη εφαρμογή των σχετικών διατάξεων. Οποιαδήποτε αλλαγή που επηρεάζει την ακρίβεια των πληροφοριών και τα δικαιολογητικά που προβλέπονται σε σχέση με τα πρόσωπα στα οποία ανατίθενται εξωτερικά δραστηριότητες γνωστοποιείται στην Τράπεζα της Ελλάδος. Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται η εξωτερική ανάθεση να γίνεται με τρόπο που να βλάπτει ουσιαστικά την ποιότητα του εσωτερικού ελέγχου του ιδρύματος πληρωμών ή το εποπτικό έργο της Τράπεζας της Ελλάδος. Λοιπές λεπτομέρειες μπορούν να εξειδικεύονται με κανονιστική απόφαση της τελευταίας.

Με το άρθρο 21 ορίζεται η υποχρέωση των ιδρυμάτων πληρωμών να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των προσώπων στα οποία γίνεται εξωτερική ανάθεση προς τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου. Περαιτέρω, στα ιδρύματα πληρωμών παραμένει η πλήρης ευθύνη για πράξεις που εκτελούνται από υπαλλήλους τους, αντιπροσώπους, υποκαταστήματα ή οντότητες στις οποίες έχουν κάνει εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων.

Η συγκεκριμένη διάταξη του άρθρου 22 ρυθμίζει την τήρηση αρχείου για τους σκοπούς άσκησης εποπτείας επί ιδρυμάτων πληρωμών. Η διάρκεια τήρησης ανέρχεται σε πέντε έτη υπό την επιφύλαξη έτερης ειδικότερης πρόβλεψης.

Με τη συγκεκριμένη ρύθμιση στο άρθρο 23 συγκεκριμενοποιείται η έκταση της αρμοδιότητας της αρμόδιας αρχής, ήτοι της Τράπεζας της Ελλάδος, εν αναφορά προς την παροχή άδειας λειτουργίας και την άσκηση εποπτείας επί ιδρυμάτων πληρωμών, αλλά και επί των λοιπών παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Στο πλαίσιο αυτό, η Τράπεζα της Ελλάδος διαθέτει την αρμοδιότητα να επιληφθεί επί καταγγελιών που αφορούν σε παραβάσεις των άρθρων 7 έως 35, της παραγράφου 6 του άρθρου 68 και των άρθρων 94 έως 96 από ιδρύματα πληρωμών και λοιπούς παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Πέραν τούτου, εξουσιοδοτείται, όπως προβεί στη ρύθμιση και εξειδίκευση όλων των θεμάτων που αφορούν στην εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων και κάθε αναγκαίας σχετικής λεπτομέρειας. Οι εν λόγω αρμοδιότητες ασκούνται με Πράξη της Εκτελεστικής Επιτροπής του άρθρου 55Α του Καταστατικού της ή εξουσιοδοτημένου από αυτήν οργάνου. Με τον αυτό τρόπο, υλοποιείται επίσης η προσαρμογή και συμμόρφωση προς κατευθυντήριες γραμμές, αποφάσεις, κανονισμούς, οδηγίες και συστάσεις, που εκδίδονται από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της ΕΑΤ, για θέματα που αφορούν τις κατά το παρόν σχέδιο νόμου αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος.

Η προκείμενη πρόβλεψη στο άρθρο 24 ρυθμίζει το περιεχόμενο των ελέγχων και των μέτρων που δύναται να λάβει η Τράπεζα της Ελλάδος. Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να ληφθούν, μεταξύ άλλων, και προκειμένου να εξασφαλισθεί η ύπαρξη επαρκών κεφαλαίων για τις υπηρεσίες πληρωμών, ιδίως όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή ενδέχεται να βλάψουν την οικονομική του ευρωστία. Τα μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν την παροχή πληροφοριών, την πραγματοποίηση επιτόπιων ελέγχων, την έκδοση κατευθυντηρίων γραμμών ή συστάσεων, καθώς επίσης την ανάκληση της άδειας

λειτουργίας. Κατ' αντιστοιχία προς τα προβλεπόμενα από τον ν. 4261/2014 αναφορικά με την εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, προβλέπεται το αντικείμενο, το περιεχόμενο και το ύψος των δυνάμενων να επιβληθούν διοικητικών κυρώσεων σε βάρος των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, περιλαμβανομένων των παρόχων υπηρεσίας πληροφοριών λογαριασμού, καθώς επίσης σε βάρος των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και σε βάρος άλλων προσώπων τα οποία φέρουν ευθύνη για την παράβαση, πράξη ή παράλειψη, εφόσον αυτή έγινε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που τους είχαν ανατεθεί. Οι εν λόγω κυρώσεις αφορούν σε παραβάσεις των προβλέψεων που έχουν ανατεθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 23 στον κύκλο αρμοδιοτήτων της Τράπεζας της Ελλάδος. Η συγκεκριμένη κυρωτική αρμοδιότητα αφορά και τους λοιπούς παρόχους υπηρεσιών πληρωμών (δηλαδή πέραν των ιδρυμάτων πληρωμών) προκειμένου να καλυφθούν παραβάσεις διατάξεων των Τίτλων III και IV της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ, στο μέτρο που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Τράπεζας της Ελλάδος (ήτοι της παραγράφου 6 του άρθρου 68 και των άρθρων 95 έως 97), προκειμένου να διασφαλιστεί η αναγκαία μέγιστη αποτελεσματικότητα του εν λόγω νομοθετήματος του παράγωγου ενωσιακού δικαίου. Ομοίως προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής κυρώσεων ή λήψης μέτρων για την περίπτωση παραβάσεων των απαιτήσεων παροχής άδειας λειτουργίας και των απαιτήσεων για απόκτηση ειδικών συμμετοχών. Επιπροσθέτως, θεσπίζονται ποινικές κυρώσεις για τον Διοικητή, τον Πρόεδρο, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, τους ελεγκτές, τους αρμόδιους διευθυντές και τους υπαλλήλους, κάθε παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των παρόχων υπηρεσίας πληροφοριών λογαριασμού, εφόσον προβαίνουν σε συγκεκριμένες ιδιαίτερης βαρύτητας παραβάσεις προς τον σκοπό παρεμπόδισης της άσκησης προληπτικής εποπτείας.

Η συγκεκριμένη διάταξη του άρθρου 25 θεσπίζει το καθεστώς επαγγελματικού απορρήτου που διέπει την εποπτική δράση της Τράπεζας της Ελλάδος, καθώς και των προσώπων που εργάζονται ή έχουν εργαστεί για αυτήν, συμπεριλαμβανομένων των εμπειρογνομόνων που ενεργούν εξ ονόματός της. Στο πλαίσιο αυτό, λαμβάνονται δεόντως υπόψη, τηρουμένων των αναλογιών, τα προβλεπόμενα στο άρθρο 54 του ν. 4261/2014.

Στο άρθρο 26, κατ' αντιστοιχία προς τα οριζόμενα από τον ν. 4261/2014, προβλέπεται ότι οι αποφάσεις της Τράπεζας της Ελλάδος που εκδίδονται κατ' εφαρμογή του παρόντος σχεδίου νόμου και των κανονιστικών πράξεων αυτής υπόκεινται σε αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Το άρθρο 27 εισάγει εξαιρέσεις στο καθεστώς του επαγγελματικού απορρήτου που προβλέπει το παρόν σχεδίου νόμου, ρυθμίζοντας την ανταλλαγή πληροφοριών ανάμεσα αφενός στην Τράπεζα της Ελλάδος και τη ΓΓΕΠΚ και αφετέρου σε έτερες αρχές της ημεδαπής και της αλλοδαπής προς τον σκοπό ομαλής και απρόσκοπτης συνεργασίας. Στο πλαίσιο αυτό ρυθμίζεται η συνεργασία και με ευρωπαϊκούς θεσμούς, όπως η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η ΕΑΤ.

Η διάταξη του άρθρου 28 εξουσιοδοτεί την Τράπεζα της Ελλάδος και τη ΓΓΕΠΚ – κατά τον λόγο των αρμοδιοτήτων τους – όπως παραπέμπουν συγκεκριμένο θέμα στην ΕΑΤ και όπως ζητήσουν τη συνδρομή της, εφόσον θεωρούν ότι η διασυνοριακή

συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους δεν είναι σύμφωνη με τις σχετικές προϋποθέσεις των άρθρων 26, 28, 29, 30 ή 31 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, η Τράπεζα της Ελλάδος και η ΓΓΕΠΚ υποχρεούνται να αναβάλλουν την έκδοση απόφασης εν αναμονή επίλυσης του θέματος από την ΕΑΤ βάσει του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Σύμφωνα με το άρθρο 29, με το οποίο ενσωματώνεται το άρθρο 28 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ, τα ιδρύματα πληρωμών που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σε κράτη-μέλη του ΕΟΧ προβλέπεται ότι μπορούν να ασκούν, σε ολόκληρο τον ΕΟΧ, το σύνολο ή μέρος των υπηρεσιών πληρωμών για τις οποίες έχουν αδειοδοτηθεί. Προς τούτο, με το άρθρο αυτό θεσμοθετείται για τα ιδρύματα πληρωμών με έδρα στην Ελλάδα το πλαίσιο της άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης και το δικαίωμα ελεύθερης παροχής υπηρεσιών πληρωμών σε άλλα κράτη μέλη του ΕΟΧ. Η άσκηση αυτών των δικαιωμάτων θα πραγματοποιείται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και με τον σχετικό κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου 5 του άρθρου 28 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ. Τα ιδρύματα πληρωμών ενημερώνουν την Τράπεζα της Ελλάδος, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, για κάθε τυχόν μεταβολή που επηρεάζει την ακρίβεια των πληροφοριών και τα δικαιολογητικά που προβλέπονται

Το άρθρο 30 ενσωματώνεται, επίσης, το άρθρο 28 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ και προβλέπει τους όρους τους προϋποθέσεις και τη διαδικασία για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών πληρωμών, τον ορισμό αντιπροσώπων και την ίδρυση υποκαταστημάτων στην ημεδαπή από ιδρύματα πληρωμών με έδρα σε άλλα κράτη μέλη του ΕΟΧ. Η εν λόγω διαδικασία, όπου η Τράπεζα της Ελλάδος ενεργεί ως αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, θα συμπληρωθεί και από κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου 5 του άρθρου 28 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ.

Στο άρθρο 31 περιγράφονται οι αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος και της ΓΓΕΠΚ, λαμβάνοντας υπόψη την παράγραφο 4 του άρθρου 98 του παρόντος σχεδίου νόμου, είτε ως αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προέλευσης είτε ως αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, να διενεργούν ελέγχους σε ιδρύματα πληρωμών με έδρα σε άλλο κράτος μέλος ή στην Ελλάδα αντίστοιχα που παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών στην ημεδαπή ή σε άλλο κράτος μέλος, είτε ασκώντας το δικαίωμα της ελεύθερης εγκατάστασης είτε το δικαίωμα της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, προκειμένου να διασφαλισθεί η ανεμπόδιστη άσκηση των αρμοδιοτήτων και των δύο αρχών στην Ελλάδα. Η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, μπορεί και για λόγους σταθερότητας του ελληνικού χρηματοοικονομικού συστήματος να διενεργεί ελέγχους και να απαιτεί πληροφόρηση σχετικά με τις δραστηριότητές τους από ιδρύματα πληρωμών σε άλλα κράτη μέλη που λειτουργούν μέσω αντιπροσώπων και υποκαταστημάτων στην ημεδαπή. Περαιτέρω, θεσπίζεται η ιδιαίτερη υποχρέωση για ανταλλαγή πληροφοριών που αφορούν σχετικές ή ουσιώδεις πληροφορίες μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος ή της ΓΓΕΠΚ και των αρμόδιων αρχών άλλων κρατών μελών καθώς και η δυνατότητα της Τράπεζας της Ελλάδος και της ΓΓΕΠΚ, κατά το λόγο της αρμοδιότητάς τους, να μπορούν να απαιτούν πληροφόρηση ανά τακτά χρονικά διαστήματα από το εκάστοτε υποκατάστημα ή αντιπρόσωπο ιδρύματος πληρωμών με έδρα σε άλλο κράτος μέλος

που δραστηριοποιείται στην ημεδαπή σχετικά με τις δραστηριότητές του στην Ελλάδα για σκοπούς στατιστικούς, ενημερωτικούς ή ελέγχου συμμόρφωσης με τις διατάξεις των Τίτλων III, IV και V. Επισημαίνεται ότι με την παράγραφο 7 επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων και στα πιστωτικά ιδρύματα προκειμένου να καλυφθούν περιπτώσεις σχετικές με την εφαρμογή της παραγράφου 6 του άρθρου 68 και των άρθρων 95 έως 97 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ. Τέλος, τα ιδρύματα πληρωμών με έδρα σε άλλα κράτη μέλη που λειτουργούν στην Ελλάδα μέσω αντιπροσώπου ορίζουν ένα κεντρικό σημείο επικοινωνίας στην Ελλάδα, προκειμένου να διευκολύνεται ο έλεγχος της συμμόρφωσης των Τίτλων III και IV εκ μέρους των αρμόδιων αρχών κρατών μελών προέλευσης, της Τράπεζας της Ελλάδος και της ΓΓΕΠΚ, κατά το λόγο της αρμοδιότητάς τους. Η εν λόγω υποχρέωση θα συμπληρωθεί και από κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 29 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ.

Στο άρθρο 32 προβλέπεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος ή η ΓΓΕΠΚ, ενεργώντας είτε ως αρμόδια αρχή κράτους μέλους προέλευσης είτε ως αρμόδια αρχή κράτους μέλους υποδοχής συνεργάζονται, κατά τον λόγο της αρμοδιότητάς τους, με τις αρχές άλλων κρατών μελών, προκειμένου να ληφθούν τα αναγκαία προληπτικά μέτρα σε περίπτωση μη συμμόρφωσης. Σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης προβλέπεται η δυνατότητα της Τράπεζας της Ελλάδος να λαμβάνει προληπτικά μέτρα σε βάρος ιδρυμάτων πληρωμών που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, ενόσω εκκρεμεί η λήψη αντίστοιχων προληπτικών μέτρων από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης, ενημερώνοντας χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την ΕΑΤ και τις αρμόδιες αρχές του κάθε εμπλεκόμενου κράτους- μέλους προέλευσης. Με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής των ανωτέρω αρμοδιοτήτων προκειμένου να καλυφθούν περιπτώσεις σχετικές με την εφαρμογή των Τίτλων III, IV και V της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ σε πιστωτικά ιδρύματα.

Στο άρθρο 33 θεσπίζεται η υποχρέωση να αιτιολογείται επαρκώς κάθε μέτρο που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή των άρθρων 24, 29, 30, 31 ή 32 του σχεδίου νόμου και να κοινοποιείται στον εμπλεκόμενο, κατά περίπτωση, πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Με το άρθρο 34 εισάγεται νέο άρθρο που αφορά τους κανόνες προληπτικής εποπτείας της νέας κατηγορίας παρόχων υπηρεσιών πληροφοριών λογαριασμού.

Στο άρθρο 35 ρυθμίζεται η πρόσβαση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου, στα συστήματα πληρωμών.

Στο άρθρο 36 καθορίζεται η δυνατότητα πρόσβασης των ιδρυμάτων πληρωμών σε λογαριασμούς πληρωμών που τηρούνται σε πιστωτικά ιδρύματα.

Στο άρθρο 37 απαγορεύεται σε πρόσωπα που δεν είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών ή που δεν εξαιρούνται από τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών. Σε αντίθετη περίπτωση επιβάλλονται κυρώσεις. Περαιτέρω, αναφέρεται η υποχρέωση γνωστοποίησης, εκ μέρους των ενδιαφερομένων παρόχων, στην Τράπεζα της Ελλάδος των υπηρεσιών πληρωμών των υποπερ. i) και ii) της περ. ια) και της περ. ιβ) του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου, οι οποίες εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής αυτού εφόσον πληρούνται τα σχετικά καθοριζόμενα κριτήρια. Εν συνεχεία οι εν λόγω πάροχοι εγγράφονται στο μητρώο

που αναφέρεται στο άρθρο 14 και ενημερώνεται η EAT σύμφωνα με το άρθρο 15. Λοιπές λεπτομέρειες μπορούν να εξειδικεύονται με κανονιστική απόφαση της τελευταίας.

Στο άρθρο 38 ορίζεται το πεδίο εφαρμογής του Τίτλου III (άρθρα 38 έως 60) του σχεδίου νόμου σε μεμονωμένες πράξεις πληρωμής, σε συμβάσεις-πλαίσιο και σε πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από αυτές. Στις περιπτώσεις δε, που ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, δίνεται η δυνατότητα στα συμβαλλόμενα μέρη να συμφωνήσουν τη μη εφαρμογή μέρους ή του συνόλου του εν λόγω τίτλου. Επίσης, διευκρινίζεται ότι γίνεται χρήση της διακριτικής ευχέρειας της παραγράφου 2 του άρθρου 38 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ για την εφαρμογή του Τίτλου III του σχεδίου νόμου και στις πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στους καταναλωτές.

Στο άρθρο 39 προβλέπεται ότι στην περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 4θ του ν. 2251/1994 (Α' 191) (Οδηγία 2002/65/ΕΚ), οι διατάξεις περί πληροφόρησης της περ. α) της παραγράφου 3 του εν λόγω άρθρου, εκτός των σημείων 3 έως 7 της υποπερ. ii), των σημείων 1, 4 και 5 της υποπερ. iii), και του σημείου 2 της υποπερ. iv) της ανωτέρω περ. α), αντικαθίστανται από τα άρθρα 44, 45, 51 και 52 του σχεδίου νόμου, χωρίς οι διατάξεις του Τίτλου III να θίγουν οποιαδήποτε διάταξη του ενωσιακού δικαίου που περιλαμβάνει επιπλέον απαιτήσεις περί προηγούμενης ενημέρωσης.

Στο άρθρο 40 καθορίζονται οι χρεώσεις που δύναται να επιβάλλει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την παροχή πληροφοριών.

Στο άρθρο 41 διευκρινίζεται ότι το βάρος απόδειξης για τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις πληροφόρησης έχει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

Στο άρθρο 42 προσδιορίζονται οι περιπτώσεις παρέκκλισης από τις απαιτήσεις πληροφόρησης όταν πρόκειται για μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα, και συγκεκριμένα μέσα πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σχετική σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα τριάντα (30) ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών εκατόν πενήντα (150) ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα εκατόν πενήντα (150) ευρώ. Όσον αφορά σε εγχώριες πράξεις πληρωμών, περιλαμβανόμενων των προπληρωμένων μεσών πληρωμών, τα ανωτέρω ποσά διπλασιάζονται.

Στο άρθρο 43 θεσπίζεται ότι στις μεμονωμένες πράξεις πληρωμών, οι οποίες δεν καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο, αλλά για τη διενέργεια τους διαβιβάζεται εντολή πληρωμής με μέσο πληρωμής που καλύπτεται από σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παρέχει ή να καταστήσει διαθέσιμες πληροφορίες, οι οποίες έχουν ήδη δοθεί ή πρόκειται να δοθούν στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών βάσει της σύμβασης-πλαίσιο με άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Στο άρθρο 44 καθορίζεται η υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να ενημερώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σχετικά με τις πληροφορίες και τους

όρους που προβλέπονται στο άρθρο 45 του σχεδίου νόμου, σε ευπρόσιτη μορφή, και προτού ο τελευταίος δεσμευθεί από σύμβαση ή προσφορά μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής. Σε περίπτωση που η σύμβαση παροχής μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμών έχει συναφθεί με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως, η ανωτέρω υποχρέωση εκπληρώνεται αμέσως μετά από την εκτέλεση της πράξης πληρωμής. Η εν λόγω υποχρέωση δύναται να εκπληρώνεται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμών ή του σχεδίου της εντολής πληρωμής, όπου και θα περιλαμβάνονται οι πληροφορίες και οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 45 του σχεδίου νόμου.

Στο άρθρο 45 περιλαμβάνονται οι πληροφορίες και οι όροι που υποχρεούται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει ή να θέτει στη διάθεση του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και τις πληροφορίες που υποχρεούται να παρέχει ο πάροχος υπηρεσιών εκκίνησης πληρωμής, πριν από την εκκίνηση της πληρωμής.

Στο άρθρο 46 εισάγονται οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται αμέσως μετά την εκκίνηση της πληρωμής από τον πάροχο υπηρεσιών εκκίνησης πληρωμής προς τον πληρωτή και, όπου απαιτείται, στον δικαιούχο, στην περίπτωση που η εκκίνηση εντολής πληρωμής διενεργείται μέσω παρόχου υπηρεσιών εκκίνησης πληρωμής.

Στο άρθρο 47 θεσπίζεται η υποχρέωση παροχής στοιχείων ταυτοποίησης από τον πάροχο υπηρεσιών εκκίνησης πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού του πληρωτή στην περίπτωση υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής.

Στο άρθρο 48 περιγράφονται οι πληροφορίες που παρέχονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή στον πληρωτή μετά τη λήψη της εντολής πληρωμής.

Στο άρθρο 49 καθορίζονται οι πληροφορίες που παρέχονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου στον δικαιούχο μετά από την εκτέλεση της εντολής πληρωμής.

Στο άρθρο 50 καθορίζεται ότι το Κεφάλαιο 3 του Τίτλου III (άρθρα 50 έως 58) του σχεδίου νόμου εφαρμόζεται στις πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο.

Στο άρθρο 51 προβλέπεται η υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, σε εύθετο χρόνο πριν αυτός δεσμευθεί από σύμβαση-πλαίσιο ή προσφορά, σε έντυπη μορφή ή σε άλλο σταθερό μέσο, τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 52 του παρόντος σχεδίου νόμου. Περαιτέρω, ορίζεται ότι η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και στην ελληνική γλώσσα, εφόσον οι υπηρεσίες πληρωμών παρέχονται στην ημεδαπή ή στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες πληρωμής πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη. Επιπροσθέτως αναφέρεται ό,τι εάν, κατόπιν αίτησης αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, η σύμβαση-πλαίσιο έχει συναφθεί με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με την προηγούμενη παράγραφο 1, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εκπληρώνει την υποχρέωσή του

σύμφωνα με την εν λόγω παράγραφο αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης-πλαίσιο. Ορίζεται επιπλέον ό,τι οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 μπορούν επίσης να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης-πλαίσιο, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών και των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 52.

Στο άρθρο 52 αποτυπώνεται η υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών πληροφορίες και όρους σχετικά με τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, τη χρήση των υπηρεσιών πληρωμών, για τις επιβαρύνσεις, τα επιτόκια και τις συναλλαγματικές ισοτιμίες, την επικοινωνία, για τις προφυλάξεις και τα διορθωτικά μέτρα, τις αλλαγές και τη λήξη της σύμβασης-πλαίσιο και για την επίλυση διαφορών.

Στο άρθρο 53 ορίζεται το δικαίωμα του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, κατόπιν αιτήματός του, να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαίσιο καθώς και τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 52 σε έντυπη μορφή ή σε άλλο σταθερό μέσο.

Στο άρθρο 54 περιγράφονται οι όροι και οι προϋποθέσεις τροποποίησης της σύμβασης-πλαίσιο που έχουν συναφθεί μεταξύ των μερών. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει επίσης τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ότι, σε περίπτωση που απορρίψει τις αλλαγές αυτές, έχει το δικαίωμα να λύσει τη σύμβαση-πλαίσιο ατελώς χωρίς επιβάρυνση και με ισχύ από οποιαδήποτε χρονική στιγμή μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία θα είχε εφαρμοστεί η τροποποίηση.

Στο άρθρο 55 διατυπώνεται η δυνατότητα του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να λύσει τη σύμβαση-πλαίσιο ανά πάσα στιγμή, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει προθεσμία προειδοποίησης η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τον έναν (1) μήνα. Επίσης, καθορίζεται ότι η λύση της σύμβασης-πλαίσιο δεν προβλέπεται επιβάρυνση για τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, εκτός αν αυτή η σύμβαση τελεί εν ισχύ για λιγότερο από έξι (6) μήνες. Εάν προβλεφθούν χρεώσεις για τη λύση της σύμβασης-πλαίσιο πρέπει να είναι εύλογες και σύμφωνες με το κόστος.

Στο άρθρο 56 εξειδικεύεται η πληροφόρηση που πρέπει να παρέχει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον πληρωτή κατόπιν αιτήματος του τελευταίου πριν την εκτέλεση επιμέρους πράξης πληρωμής και της οποίας η εκκίνηση διενεργείται από τον πληρωτή και καλύπτεται από σύμβαση-πλαίσιο. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής υποχρεούται να παρέχει σαφείς πληροφορίες σχετικά με τη μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης, τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβληθούν από τον πληρωτή και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων.

Στο άρθρο 57 ορίζονται οι προϋποθέσεις της πληροφόρησης που πρέπει να παρέχει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον πληρωτή μετά από τη χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή με το ποσό της επιμέρους πράξης πληρωμής ή, όταν ο πληρωτής δεν χρησιμοποιεί λογαριασμό πληρωμών, μετά την παραλαβή λήψη της εντολής πληρωμής και με τον τρόπο που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 51. Ειδικότερα η πληροφόρηση αφορά το στοιχείο αναφοράς που επιτρέπει στον πληρωτή να ταχτοποιήσει κάθε πράξη πληρωμής και κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο, το ποσό της πράξης πληρωμής στο

νόμισμα στο οποίο χρεώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του πληρωτή ή στο νόμισμα που χρησιμοποιείται για την εντολή πληρωμής, το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο πληρωτής όπου απαιτείται, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος και τέλος την ημερομηνία αξίας για τη χρέωση ή την ημερομηνία λήψης της εντολής πληρωμής. Επιπλέον καθορίζεται ότι η σύμβαση-πλαίσιο περιλαμβάνει όρο ότι ο πληρωτής μπορεί να απαιτεί οι πληροφορίες που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο να παρέχονται ή να καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά τουλάχιστον μία (1) φορά τον μήνα, χωρίς επιβάρυνση με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στον πληρωτή να αποθηκεύει και να αναπαράγει αυτούσιες τις πληροφορίες. Επιπρόσθετα, προβαίνοντας σε χρήση της διακριτικής ευχέρειας που μας παρέχει η παρούσα διάταξη, αποτυπώνεται η υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει πληροφορίες σε έντυπη μορφή ή άλλο σταθερό μέσο χωρίς επιβάρυνση τουλάχιστον μία (1) φορά ανά τρίμηνο, όπως ορίζεται αντιστοίχως με την παράγραφο 3 του άρθρου 44 και με την παράγραφο 3 του άρθρου 45 του ν. 3862/2010 και τον ν. 4465/2017 (Οδηγία 2014/92/ΕΕ). Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα διασφαλίζεται η συνεκτικότητα της παρεχόμενης πληροφόρησης και θα αποφεύγονται φαινόμενα σύγχυσης που θα μπορούσαν να προκληθούν από την παροχή πληροφοριών σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα.

Στο άρθρο 58 ορίζονται οι προϋποθέσεις της πληροφόρησης που πρέπει να παρέχεται στον δικαιούχο για τις επιμέρους πράξεις πληρωμής. Καθορίζεται ότι μετά την εκτέλεση επιμέρους πράξης πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου παρέχει αμελλητί στον δικαιούχο, με τον τρόπο που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 51 πληροφορίες σχετικές με στοιχεία αναφοράς που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής, το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο πιστώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του δικαιούχου, το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο δικαιούχος, όπου απαιτείται, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος και τέλος την ημερομηνία αξίας για την πίστωση. Περαιτέρω ορίζεται ότι η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά τουλάχιστον μία (1) φορά τον μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στον δικαιούχο να αποθηκεύει και να αναπαράγει αυτούσιες τις πληροφορίες. Επιπρόσθετα αποτυπώνεται η υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει πληροφορίες σε έντυπη μορφή ή σε άλλο σταθερό μέσο τουλάχιστον μία (1) φορά ανά τρίμηνο, χωρίς επιβάρυνση, ασκούντες κατ' αυτόν τον τρόπο το δικαίωμα της αντίστοιχης διακριτικής ευχέρειας με το άρθρο 57 του σχεδίου νόμου, που απορρέει και από το συγκεκριμένο άρθρο. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα διασφαλίζεται η συνεκτικότητα της παρεχόμενης πληροφόρησης και θα

αποφεύγονται φαινόμενα σύγχυσης που θα μπορούσαν να προκληθούν από την παροχή πληροφοριών σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα.

Στο άρθρο 59 παρέχονται οι διευκρινίσεις αναφορικά με το νόμισμα με το οποίο διενεργούνται οι πληρωμές. Ορίζεται πως οι πληρωμές διενεργούνται στο νόμισμα το οποίο έχουν συμφωνήσει τα μέρη. Περαιτέρω ορίζεται ότι όταν, πριν από την εκκίνηση της πράξης πληρωμής, προσφέρεται υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων σε αυτόματες ταμειολογιστικές μηχανές (ATM), στο σημείο πώλησης ή εκ μέρους του δικαιούχου, το μέρος που προσφέρει την υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στον πληρωτή υποχρεούται να του γνωστοποιήσει κάθε σχετική επιβάρυνση, καθώς και τη συναλλαγματική ισοτιμία που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τη μετατροπή. Τέλος, αποτυπώνεται η υποχρέωση του πληρωτή να αποδέχεται την παροχή της υπηρεσίας μετατροπής νομισμάτων πάνω σε αυτή τη βάση.

Στο άρθρο 60 προβλέπεται ενημέρωση του πληρωτή πριν από την εκκίνηση της πράξης πληρωμής σχετικά με τυχόν έκπτωση που προσφέρει ο δικαιούχος για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών. Ο δικαιούχος απαγορεύεται να προβαίνει σε οιαδήποτε επιβάρυνση. Περαιτέρω, όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην πράξη πληρωμής επιβάλλει επιβάρυνση, το εν λόγω πρόσωπο ενημερώνει σχετικά τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών πριν από την εκκίνηση της πράξης πληρωμής. Επιπλέον, αναφέρεται η υποχρέωση του πληρωτή να πληρώσει μόνο για τις επιβαρύνσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 εάν του γνωστοποιήθηκε ολόκληρο το ποσό πριν από την εκκίνηση της πράξης πληρωμής.

Στο άρθρο 61 ορίζεται το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Τίτλου IV (άρθρα 61 έως 101) του σχεδίου νόμου. Επίσης, διευκρινίζεται ότι γίνεται χρήση της διακριτικής ευχέρειας της παραγράφου 3 του άρθρου 61 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ για την εφαρμογή των άρθρων 61 έως 101 και στις πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στους καταναλωτές, εκτός από τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 100 του σχεδίου νόμου αναφορικά με τις διαδικασίες ΕΕΔ. Οι εν λόγω διαδικασίες δεν καταλαμβάνουν περιπτώσεις όπου διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου εφαρμόζονται σε πολύ μικρές επιχειρήσεις, καθώς οι διαδικασίες ΕΕΔ της Οδηγίας 2013/11/ΕΕ αφορούν αποκλειστικά τους καταναλωτές με τη στενή του όρου έννοια.

Στο άρθρο 62 θεσπίζονται διατάξεις για τις επιβαλλόμενες επιβαρύνσεις. Ειδικότερα, καθιερώνεται η αρχή της μη χρέωσης του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την ενημέρωση ή τα διορθωτικά και προληπτικά μέτρα που οφείλει να λαμβάνει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 61 έως 101. Μόνο σε τρεις περιπτώσεις επιτρέπονται, κατ'έξαιρεση, χρεώσεις και, εφόσον έχουν αποτελέσει αντικείμενο συμφωνίας και είναι εύλογες και ανάλογες με το πραγματικό κόστος. Περαιτέρω, για πράξεις πληρωμής που παρέχονται εντός των κρατών μελών, όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου ή ο μοναδικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για την πράξη πληρωμής είναι εγκατεστημένοι σε αυτά, ο μεν δικαιούχος πληρώνει τις χρεώσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, ο δε πληρωτής πληρώνει τις χρεώσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών. Έτσι, δεν γίνεται χρήση

της δυνατότητας αποκλειστικής κάλυψης των εξόδων μιας συναλλαγής πληρωμής από τον δικαιούχο ή τον πληρωτή. Οι δύο χρεώσεις που θα επιβάλλουν οι οικείοι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών στον πληρωτή και στο δικαιούχο μιας πράξης πληρωμής δεν συνεπάγεται ότι πρέπει να είναι ισομερείς. Μάλιστα, δεν αποκλείεται μια από τις δύο χρεώσεις ή και οι δύο να είναι μηδενικές. Με το άρθρο αυτό θεσπίζονται άλλοι δύο σημαντικοί κανόνες στην κατεύθυνση της ενίσχυσης του ανταγωνισμού στην αγορά των καρτών πληρωμών και ενθάρρυνσης της χρήσης αποτελεσματικών μέσων πληρωμών, αποτροπής της χρήσης μετρητών και μείωση των επιβαρύνσεων των υπηρεσιών πληρωμών. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν δικαιούται να θέτει περιορισμούς στο δικαίωμα του δικαιούχου να προσφέρει στον πληρωτή έκπτωση ή άλλως να τον κατευθύνει προς τη χρήση του συγκεκριμένου μέσου πληρωμών. Περαιτέρω, γίνεται χρήση της διακριτικής ευχέρειας της παραγράφου 5 του άρθρου 62 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ και θεσπίζεται απαγόρευση στον δικαιούχο να ζητεί ή να επιβάλλει επιβαρύνσεις για τη χρήση οιαδήποτε μέσου πληρωμών, περιλαμβανομένων των μέσων πληρωμών στα οποία εφαρμόζονται διατραπεζικές προμήθειες δυνάμει του Κεφαλαίου II του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751 και των υπηρεσιών πληρωμών που διέπονται από τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 260/2012. Η απαγόρευση αυτή είναι σύμφωνη με το άρθρο 4γ του ν. 2251/1994 περί προστασίας των καταναλωτών.

Με το άρθρο 63 προβλέπεται παρέκκλιση από τις υποχρεώσεις ορισμένων διατάξεων για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα εφόσον, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα τριάντα (30) ευρώ ή έχουν όριο είτε δαπανών εκατόν πενήντα (150) ευρώ είτε αποθήκευσης χρηματικών ποσών έως εκατόν πενήντα (150) ευρώ. Περαιτέρω, γίνεται χρήση της διακριτικής ευχέρειας της παραγράφου 2 του άρθρου 63 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ για τις εγχώριες πράξεις πληρωμών και προβλέπεται διπλασιασμός των παραπάνω ποσών, ενώ για τα προπληρωμένα μέσα πληρωμών δεν γίνεται χρήση της διακριτικής ευχέρειας της ως άνω παραγράφου για αύξηση των παραπάνω ποσών έως πεντακοσίων (500) ευρώ. Επιπλέον, γίνεται χρήση της διακριτικής ευχέρειας της παραγράφου 3 του άρθρου 63 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ για το ηλεκτρονικό χρήμα και θεσπίζεται παρέκκλιση στις περιπτώσεις που ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε δέσμευση του λογαριασμού πληρωμών στον οποίο είναι αποθηκευμένο το ηλεκτρονικό χρήμα ή σε αναστολή χρήσης του μέσου πληρωμών.

Στο άρθρο 64 ρυθμίζεται η διαδικασία συγκατάθεσης και ανάκλησης αυτής για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής, καθόσον σύμφωνα με τον βασικό κανόνα αυτού του άρθρου μια πράξη πληρωμής θεωρείται ως εγκεκριμένη, μόνον εφόσον ο πληρωτής έχει δώσει την συγκατάθεσή του στην εκτέλεσή της.

Στο άρθρο 65 αναφέρεται στην επιβεβαίωση διαθεσιμότητας χρηματικών ποσών σε λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή, η οποία δίνεται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών έκδοσης καρτών πληρωμών για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής. Περαιτέρω, καθορίζονται τα εκατέρωθεν δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των προαναφερθέντων παρόχων.

Στο άρθρο 66 καθορίζονται οι κανόνες για την πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών που τηρεί ο πληρωτής σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού από πάροχο υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής στην περίπτωση χρήσης υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής. Περαιτέρω, καθορίζονται τα εκατέρωθεν δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των προαναφερθέντων προσώπων.

Στο άρθρο 67 περιγράφεται το πλαίσιο για την πρόσβαση και χρήση πληροφοριών σε λογαριασμό πληρωμών που τηρεί ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού από πάροχο υπηρεσίας πληροφοριών λογαριασμού στην περίπτωση χρήσης υπηρεσίας πληροφοριών λογαριασμού. Περαιτέρω, καθορίζονται τα εκατέρωθεν δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των προαναφερθέντων προσώπων.

Στο άρθρο 68 τίθενται οι περιορισμοί της χρήσης μέσων πληρωμών για λόγους ασφαλείας, μεταξύ των οποίων είναι ο καθορισμός ποσοτικού ορίου χρέωσης για τις πράξεις πληρωμών και το δικαίωμα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να αναστέλλει την χρήση του μέσου πληρωμών. Περαιτέρω, προβλέπεται η δυνατότητα αναστολής της πρόσβασης σε λογαριασμούς πληρωμών που τηρούνται σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού από παρόχους υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής ή παρόχους υπηρεσίας πληροφοριών λογαριασμού, για αντικειμενικά δικαιολογημένους και δεόντως τεκμηριωμένους λόγους που σχετίζονται με τη μη εγκεκριμένη ή απατηλή πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών, περιλαμβανομένης της μη εγκεκριμένης ή απατηλής εκκίνησης πράξης πληρωμής. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού υπέχει την υποχρέωση αναφοράς περιστατικών όπου αρνείται σε πάροχο υπηρεσίας πληροφοριών λογαριασμού ή σε πάροχο υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής την πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών, για αντικειμενικά δικαιολογημένους και δεόντως τεκμηριωμένους λόγους που σχετίζονται με τη μη εγκεκριμένη ή απατηλή πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών. Οι εν λόγω αναφορές υποβάλλονται στην Τράπεζα της Ελλάδος εφόσον η έδρα του παρόχου υπηρεσίας πληροφοριών λογαριασμού ή του παρόχου υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής βρίσκεται στην Ελλάδα. Σε διαφορετική περίπτωση, ο πάροχος υπηρεσίας εξυπηρέτησης λογαριασμού με έδρα στην Ελλάδα ενημερώνει την αρμόδια εποπτική αρχή όπως αυτή έχει οριστεί από την αντίστοιχη εθνική νομοθεσία που ενσωματώνει την Οδηγία 2015/2366/ΕΕ του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα του ο εμπλεκόμενος πάροχος υπηρεσίας πληροφοριών λογαριασμού ή παρόχος υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής. Όταν υποβάλλεται στην Τράπεζα της Ελλάδος η κατά τα ανωτέρω αναφορά, στην οποία περιέχονται οι λεπτομέρειες των περιστατικών και οι λόγοι για ανάληψη δράσης, προβαίνει στην αξιολόγηση της αναφοράς του περιστατικού και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα κατά το λόγο των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 23.

Στο άρθρο 69 καθορίζονται οι υποχρεώσεις του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών αναφορικά με τη χρήση μέσων πληρωμών, μεταξύ των οποίων είναι η ασφαλής φύλαξη των εξατομικευμένων διαπιστευτηρίων ασφαλείας και η αμελλητί ειδοποίηση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σε περίπτωση απώλειας, κλοπής, ή μη εγκεκριμένης χρήσης του μέσου πληρωμών.

Στο άρθρο 70 θεσπίζονται οι υποχρεώσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών αναφορικά με μέσα πληρωμών, μεταξύ των οποίων είναι η απαγόρευση αποστολής μέσου πληρωμών χωρίς προηγούμενο αίτημα του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, εκτός αν πρόκειται για αντικατάσταση υφιστάμενου μέσου πληρωμών. Επίσης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να παρέχει τα μέσα επικοινωνίας για να είναι δυνατή η γνωστοποίηση σε περίπτωση απώλειας, κλοπής, υπεξαίρεσης ή μη εγκεκριμένης χρήσης του μέσου πληρωμών. Το αρχείο των αναφορών απώλειας, κλοπής, υπεξαίρεσης ή μη εγκεκριμένης χρήσης των μέσων πληρωμών πρέπει να διατηρείται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών τουλάχιστον για δεκαοκτώ (18) μήνες.

Στο άρθρο 71 θεσπίζεται η υποχρέωση ειδοποίησης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών από τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σε σχέση με μη εγκεκριμένες ή εσφαλμένες πράξεις πληρωμής, προκειμένου να δικαιούται να ζητήσει αποκατάσταση ζημιάς που έχει υποστεί, εντός προθεσμίας δεκατριών (13) μηνών από την ημερομηνία χρέωσης του οικείου λογαριασμού πληρωμών. Στην περίπτωση που σε πράξη πληρωμής εμπλέκεται πάροχος υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής και υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του άρθρου 73, της παραγράφου 1 του άρθρου 88 και του άρθρου 89 του σχεδίου νόμου, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών λαμβάνει αποκατάσταση ζημιάς που έχει υποστεί από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού.

Με το άρθρο 72, το βάρος απόδειξης της γνησιότητας και της ορθής εκτέλεσης πράξεων πληρωμής έχει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, περιλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του παρόχου υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής, σε περίπτωση αμφισβήτησης και άρνησης του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ότι έχει εγκρίνει πράξη πληρωμής.

Στο άρθρο 73 θεσπίζεται η αρχή της ευθύνης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, περιλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του παρόχου υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής, για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής. Ωστόσο, όταν υπάρχει σοβαρή υπόνοια ότι πρόκειται για μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής που προκύπτει από δόλια συμπεριφορά του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, η οποία στηρίζεται σε αντικειμενικούς λόγους που γνωστοποιούνται στη ΓΓΕΠΚ, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να είναι σε θέση να διενεργεί, εντός ευλόγου διαστήματος, έρευνα πριν από την τυχόν επιστροφή του χρηματικού ποσού στον πληρωτή.

Με το άρθρο 74, κατά παρέκκλιση του άρθρου 73 του σχεδίου νόμου, θεσπίζεται ευθύνη του πληρωτή μέχρι του ποσού των πενήντα (50) ευρώ, για τις ζημιές που σχετίζονται με τη διενέργεια μη εγκεκριμένων πράξεων πληρωμής, οι οποίες προκύπτουν είτε από τη χρήση απολεσθέντος ή κλαπέντος μέσου πληρωμών είτε από υπεξαίρεσή του. Περαιτέρω, η ευθύνη του πληρωτή για ποσό πέραν των πενήντα (50) ευρώ προϋποθέτει δόλο ή βαριά αμέλεια. Το άρθρο 74 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ, και συγκεκριμένα το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1, παρέχει διακριτική ευχέρεια για περαιτέρω μείωση της ευθύνης του πληρωτή σε περίπτωση που δεν υφίσταται δόλος. Δεν γίνεται όμως χρήση της διακριτικής ευχέρειας, αφενός γιατί το ποσό των πενήντα (50) ευρώ είναι μικρό, αφετέρου επειδή

ο πληρωτής είναι εξαιρετικά ευνοημένος με τη θέσπιση ευθύνης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και αντίστοιχα ευθύνης για τον πληρωτή.

Το άρθρο 75 αναφέρεται σε πράξεις πληρωμής που εκκινούνται από το δικαιούχο ή μέσω αυτού με κάρτα πληρωμών και το ακριβές χρηματικό ποσό δεν είναι γνωστό κατά το χρονικό σημείο που ο πληρωτής συναινεί στην εκτέλεση αυτών των πράξεων πληρωμής.

Με το άρθρο 76 θεσπίζεται δικαίωμα του πληρωτή να ζητήσει επιστροφή χρηματικών ποσών για πράξη πληρωμής που εκκινείται από το δικαιούχο ή μέσω αυτού (π.χ. άμεσες χρεώσεις), εφόσον το ποσό της πράξης πληρωμής προσδιορίστηκε από το δικαιούχο και υπερέβη το ποσό που ανέμενε εύλογα ο πληρωτής. Διευκρινίζεται ότι δεν γίνεται όμως χρήση της διακριτικής ευχέρειας της παραγράφου 4 του άρθρου 76 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ, το οποίο ενσωματώνεται με το παρόν άρθρο με την οποία παρέχεται διακριτική ευχέρεια επέκτασης των ευνοϊκότερων δικαιωμάτων επιστροφής χρηματικών ποσών στους πληρωτές για τις υπηρεσίες άμεσων χρεώσεων σε άλλα νομίσματα εκτός από το ευρώ καθότι αφορά τα κράτη μέλη του ΕΟΧ, των οποίων εθνικό νόμισμα δεν είναι το ευρώ.

Στο άρθρο 77 καθορίζεται η διαδικασία και οι σχετικές προθεσμίες του αιτήματος επιστροφής χρηματικών ποσών σύμφωνα με το άρθρο 76 του σχεδίου νόμου.

Στο άρθρο 78 καθορίζεται ο χρόνος λήψης εντολής πληρωμής.

Το άρθρο 79 αναφέρεται στην άρνηση εντολών πληρωμής καθορίζοντας τη διαδικασία γνωστοποίησης από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σε περίπτωση άρνησης εκτέλεσης της εντολής πληρωμής ή της εκκίνησης πράξης πληρωμής, εκτός αν αυτό απαγορεύεται από άλλες διατάξεις της νομοθεσίας, όπως οι διατάξεις για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

Στο άρθρο 80 θεσπίζεται ο γενικός κανόνας του ανέκκλητου της εντολής πληρωμής, ενώ γίνεται επιπλέον αναφορά και στις, κατ' εξαίρεση του γενικού κανόνα, περιπτώσεις ανάκλησης της εντολής πληρωμής και στις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται.

Στο άρθρο 81 ρυθμίζεται η μεταφορά του πλήρους ποσού της συναλλαγής, από τον πληρωτή στον δικαιούχο χωρίς να αφαιρούνται επιβαρύνσεις από το μεταφερόμενο ποσό. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου δύναται να χρεώσει σε αυτόν επιβαρύνσεις μόνο κατόπιν σχετικής συμφωνίας με τον δικαιούχο οπότε και εμφανίζεται ξεχωριστά στις πληροφορίες που παρέχονται στον δικαιούχο.

Στο άρθρο 82 ορίζεται το πεδίο εφαρμογής των άρθρων 82 έως 86, ήτοι καθορίζονται τα είδη των πράξεων πληρωμής για τα οποία εφαρμόζονται τα ανωτέρω άρθρα.

Με τις διατάξεις του άρθρου 83 καθορίζεται ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή διασφαλίζει ότι μετά τη λήψη της εντολής (άρθρο 78) το ποσό της πράξης πληρωμής πιστώνεται στο λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου μέχρι το τέλος της επόμενης ημέρας. Για πράξεις πληρωμής που διενεργούνται σε έντυπη μορφή η ανωτέρω προθεσμία μπορεί να παραταθεί κατά μία επιπλέον εργάσιμη ημέρα.

Στο άρθρο 84 ορίζεται ότι η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 83 ισχύει όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Στο άρθρο 85 θεσπίζεται η υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, όταν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών είναι καταναλωτής κατά την έννοια του παρόντος σχεδίου νόμου και τοποθετεί μετρητά σε λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στο νόμισμα τήρησης του λογαριασμού, να έχει το ποσό άμεσα διαθέσιμο σε αυτόν μετά από τη λήψη του, με την αντίστοιχη ημερομηνία αξίας. Αν όμως ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, το ποσό καθίσταται διαθέσιμο με ημερομηνία αξίας το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα μετά από τη λήψη του.

Στο άρθρο 86 προβλέπεται ότι η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου είναι το αργότερο η εργάσιμη ημέρα κατά την οποία πιστώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου. Θεσπίζεται δε, η υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να έχει στη διάθεση του δικαιούχου το ποσό της πράξης πληρωμής αμέσως μόλις πιστωθεί το ποσό αυτό, εφόσον δεν υπάρχει μετατροπή συναλλάγματος ή υπάρχει και είναι μεταξύ του ευρώ και νομίσματος κράτους μέλους ή μεταξύ δύο νομισμάτων κρατών μελών. Επιπροσθέτως, καθορίζεται ότι, η ημερομηνία αξίας για τη χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή δεν μπορεί να είναι προγενέστερη του χρόνου κατά τον οποίο γίνεται η χρέωση του εν λόγω λογαριασμού με το ποσό της πράξης πληρωμής.

Στο άρθρο 87 προβλέπεται η απαλλαγή της ευθύνης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, εφόσον το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών είναι εσφαλμένο. Ωστόσο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή καταβάλλει εύλογες προσπάθειες για την ανάκτηση των χρηματικών ποσών πράξης πληρωμής. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου συνεργάζεται με τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχοντάς του όλες τις σχετικές πληροφορίες για την ανάκτηση των χρηματικών ποσών. Περαιτέρω, σε περίπτωση που η ανάκτηση των χρηματικών ποσών δεν είναι εφικτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή προσκομίζει στον πληρωτή, κατόπιν γραπτού αιτήματος, όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες που είναι σημαντικές για τον πληρωτή, προκειμένου ο τελευταίος να ασκήσει, εφόσον το επιθυμεί, νομική αξίωση για ανάκτηση των χρηματικών ποσών.

Στο άρθρο 88 παρουσιάζονται λεπτομερείς διατάξεις για την ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εκτέλεση, εσφαλμένη ή καθυστερημένη εκτέλεση πράξης πληρωμής.

Στο άρθρο 89 θεσπίζεται η ευθύνη του παρόχου υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής για μη εκτέλεση, εσφαλμένη ή καθυστερημένη εκτέλεση πράξης πληρωμής στην περίπτωση χρήσης υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής.

Στο άρθρο 90 ορίζεται ότι, με την επιφύλαξη των διατάξεων του εφαρμοστέου δικαίου, δεν αποκλείεται να συμφωνείται τυχόν πρόσθετη αποζημίωση μεταξύ του χρήστη και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών από όσα προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 87 έως 92 του σχεδίου νόμου.

Στο άρθρο 91 καθιερώνεται δικαίωμα προσφυγής μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή των μεσαζόντων (π.χ. κεντρικές τράπεζες, γραφεία συμψηφισμού, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 85 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ) που εμπλέκονται και υπέχουν ευθύνη σε μη εκτέλεση, εσφαλμένη ή καθυστερημένη εκτέλεση πράξης πληρωμής. Η εν λόγω ευθύνη περιλαμβάνει, επίσης, την καταβολή αποζημίωσης σε περίπτωση που πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν προβαίνει σε ισχυρή ταυτοποίηση πελάτη.

Στο άρθρο 92 θεσπίζεται η απουσία ευθύνης σε μη συνήθεις και μη προβλέψιμες περιστάσεις. Με το άρθρο αυτό επαναλαμβάνεται διάταξη όμοιου περιεχομένου με αυτής του άρθρου 388 Α.Κ. για την απρόοπτη μεταβολή των συνθηκών.

Στο άρθρο 93 προβλέπεται ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από συστήματα πληρωμών και παρόχους υπηρεσιών πληρωμών αφενός επιτρέπεται, εφόσον είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της πρόληψης, διερεύνησης και του εντοπισμού περιστατικών απάτης σχετικά με τις πληρωμές, και αφετέρου διεξάγεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2472/1997 (Α' 50) (Οδηγία 95/46/ΕΚ η οποία θα καταργηθεί από τον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 ("General Data Protection Regulation", 'GDPR') και τίθεται σε ισχύ από 25 Μαΐου 2018) και του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001. Η ρητή συγκατάθεση του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών συνιστά, επίσης, προϋπόθεση για την πρόσβαση, επεξεργασία και διατήρηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που είναι αναγκαία για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

Στο άρθρο 94 ρυθμίζονται οι υποχρεώσεις των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών σε σχέση με την ασφάλεια των παρεχόμενων υπηρεσιών. Θεσπίζεται η κατάρτιση πλαισίου το οποίο περιλαμβάνει μέτρα και διαδικασίες για τον περιορισμό των λειτουργικών κινδύνων και των κινδύνων ασφαλείας και τη διαχείριση σχετικών συμβάντων. Περαιτέρω, καθορίζει την υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών αναφορικά με την υποβολή στην Τράπεζα της Ελλάδος ενημερωμένων αξιολογήσεων των εν λόγω κινδύνων και των αντίστοιχων μέτρων που λαμβάνουν προς αντιμετώπισή τους.

Στο άρθρο 95 καθορίζονται οι υποχρεώσεις των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών σε σχέση με τη γνωστοποίηση στην Τράπεζα της Ελλάδος και, κατά περίπτωση, στους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών των ουσιωδών λειτουργικών συμβάντων ή συμβάντων που αφορούν την ασφάλεια. Περαιτέρω, προβλέπει τις υποχρεώσεις της Τράπεζας της Ελλάδος στη διαχείριση των εν λόγω συμβάντων σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο δίνοντάς της την αρμοδιότητα να αξιολογεί, να ενημερώνει και να συνεργάζεται με άλλες αρμόδιες αρχές, περιλαμβανομένης της ΕΑΤ και της ΕΚΤ.

Στο άρθρο 96 προβλέπεται η ασφαλής εξακρίβωση από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών της ταυτότητας των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και της γνησιότητας των ηλεκτρονικών πράξεων πληρωμής. Ειδικότερα, καθορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούνται να εφαρμόζουν διαδικασίες για την ισχυρή ταυτοποίηση και την προστασία της εμπιστευτικότητας και της ακεραιότητας των εξατομικευμένων διαπιστευτηρίων ασφαλείας των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών.

Με το άρθρο 97 θεμελιώνεται το δικαίωμα των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και άλλων ενδιαφερόμενων μερών να υποβάλλουν καταγγελίες στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας του Καταναλωτή του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης (ΓΓΕΠΚ) σχετικά με ισχυρισμούς περί παραβάσεων των άρθρων 38 έως 102 του σχεδίου νόμου, εκτός από τις διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 68 και στα άρθρα 94 έως 96, από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Ανάλογα με την περίπτωση και με την επιφύλαξη του δικαιώματος προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, η ΓΓΕΠΚ ενημερώνει με την απάντησή της τον καταγγέλλοντα για τις προβλεπόμενες διαδικασίες ΕΕΔ σύμφωνα με το άρθρο 100 του σχεδίου νόμου. Για την παραλαβή και τη διαχείριση καταγγελιών επί υποθέσεων παραβίασης της παραγράφου 6 του άρθρου 68, των άρθρων 94 έως 96 καθώς και των άρθρων 5 έως 37, αρμόδια έχει οριστεί η Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 23.

Στο άρθρο 98 η Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας του Καταναλωτή του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης (ΓΓΕΠΚ) ορίζεται αρμόδια αρχή για τη διασφάλιση και παρακολούθηση της αποτελεσματικής συμμόρφωσης παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, προς τις απαιτήσεις των άρθρων 38 έως 102, εκτός από τις διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 68 και στα άρθρα 94 έως 96, περιλαμβανομένης της διαχείρισης καταγγελιών σύμφωνα με το άρθρο 97, της επίλυσης διαφορών σύμφωνα με τα άρθρα 99 και 100, και της επιβολής κυρώσεων σύμφωνα με το άρθρο 101 του σχεδίου νόμου. Παράλληλα, διευκρινίζεται η αρμοδιότητα της ΓΓΕΠΚ ως αρμόδια αρχή κράτους μέλους προέλευσης ή υποδοχής, σε σχέση με παραβάσεις ή εικαζόμενες παραβάσεις των προαναφερόμενων διατάξεων της αρμοδιότητάς της εκ μέρους παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου και των άρθρων 97, 99, 100 και 101, ισχύουν αναλόγως και για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών λογαριασμού, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 34. Οι εν λόγω αρμοδιότητες ασκούνται με Απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης. Με τον αυτό τρόπο, υλοποιείται επίσης η προσαρμογή και συμμόρφωση προς κατευθυντήριες γραμμές, αποφάσεις, κανονισμούς, οδηγίες και συστάσεις, που εκδίδονται από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της ΕΑΤ, για θέματα που αφορούν τις κατά το παρόν σχέδιο νόμου αρμοδιότητες της ΓΓΕΠΚ.

Στο άρθρο 99 καθορίζεται το πλαίσιο για τη διευθέτηση των καταγγελιών των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από τις διατάξεις των άρθρων 38 έως 101 του παρόντος σχεδίου νόμου.

Στο άρθρο 100 προσδιορίζονται οι διαδικασίες Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών (ΕΕΔ) που εφαρμόζονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών για την επίλυση διαφορών που ανακύπτουν μεταξύ χρηστών και παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και οι οποίες αφορούν τα απορρέοντα εκ των άρθρων 38 έως 101 του παρόντος σχεδίου νόμου στην περίπτωση των αντιπροσώπων. Οι διαδικασίες ΕΕΔ εφαρμόζονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και καλύπτουν, επίσης, τις δραστηριότητες των αντιπροσώπων. Οι εν λόγω διαδικασίες δεν καταλαμβάνουν περιπτώσεις όπου διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου εφαρμόζονται σε πολύ μικρές επιχειρήσεις,

καθώς οι διαδικασίες ΕΕΔ της Οδηγίας 2013/11/ΕΕ αφορούν αποκλειστικά τους καταναλωτές με τη στενή του όρου έννοια.

Στο άρθρο 101 καθορίζεται ότι οι κυρώσεις εκ μέρους της ΓΓΕΠΚ επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 13Α του ν. 2251/1994 σε βάρος των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών για παραβάσεις των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διατάξεις των άρθρων 38 έως 102 εκτός από τις διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 68 και στα άρθρα 94 έως 96, καθώς επίσης και η δημοσιοποίησή τους, εκτός εάν η δημοσιοποίηση αυτή ενδέχεται να διαταράξει σοβαρά τις χρηματοπιστωτικές αγορές ή να προκαλέσει δυσανάλογη ζημία στα εμπλεκόμενα μέρη. Οι ίδιες κυρώσεις επιβάλλονται και σε βάρος των δικαιούχων υπηρεσιών πληρωμών για παραβάσεις των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διατάξεις του άρθρου 62 του παρόντος σχεδίου νόμου.

Στο άρθρο 102 ορίζεται η υποχρέωση ενημέρωσης των καταναλωτών για τα δικαιώματά τους μέσω ηλεκτρονικού φυλλαδίου που καταρτίζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η ΓΓΕΠΚ αναρτά στον επίσημο διαδικτυακό της τόπο. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μεριμνούν ώστε το φυλλάδιο να είναι διαθέσιμο και εύκολα προσβάσιμο σε ηλεκτρονική ή έντυπη μορφή στους πελάτες τους.

Με το άρθρο 103 κατ' εφαρμογή του άρθρου 107(3) της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ απαγορεύεται η παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου παρά μόνο σε περιπτώσεις που προβλέπεται ρητά. Ωστόσο, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δύνανται να προβλέπουν ευνοϊκότερους όρους στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών.

Με το άρθρο 104 ρυθμίζονται θέματα μεταβατικών διατάξεων αναγκαίων για την εύρυθμη λειτουργία των ιδρυμάτων πληρωμών που ξεκίνησαν τις εργασίες τους πριν από την έναρξη ισχύος του προς ψήφιση νόμου. Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο τα ιδρύματα πληρωμών με έδρα στην Ελλάδα τα οποία ασκούν ήδη δραστηριότητες σύμφωνα με τον ν. 3862/2010 (Οδηγία 2007/64/ΕΚ) πριν από την έναρξη ισχύος του προς ψήφιση νόμου επιτρέπεται να συνεχίσουν να ασκούν τις δραστηριότητες αυτές έως τις 13 Ιουλίου 2018 στην ημεδαπή ή σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ν. 3862/2010, που μεταφέρει την οδηγία 2007/64/ΕΚ, χωρίς να απαιτείται η εκ νέου χορήγηση άδειας λειτουργίας από την Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με το άρθρο 5 του παρόντος σχεδίου νόμου ή η συμμόρφωσή τους με τις διατάξεις των άρθρων 5 έως 37 του παρόντος νόμου. Ωστόσο, τα ανωτέρω ιδρύματα πληρωμών υποβάλλουν όλες τις συναφείς πληροφορίες στην Τράπεζα της Ελλάδος εντός μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος σχεδίου νόμου και τουλάχιστον μέχρι τις 13 Απριλίου 2018, προκειμένου να αξιολογηθεί έως τις 13 Ιουλίου 2018, η συμμόρφωσή τους με τις απαιτήσεις των άρθρων 5 έως 37 του παρόντος σχεδίου νόμου. Σε περίπτωση που η Τράπεζα της Ελλάδος αξιολογήσει ότι συμμορφώνονται με τις προαναφερόμενες απαιτήσεις, τα εν λόγω ιδρύματα λαμβάνουν νέα άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου, εγγράφονται στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 14 και ενημερώνεται η ΕΑΤ σύμφωνα με το άρθρο 15. Σε περίπτωση που μέχρι και τις 13 Ιουλίου 2018 διαπιστώνεται ότι δεν έχουν συμμορφωθεί σχετικά, τα εν λόγω ιδρύματα απαγορεύεται να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 37 του

παρόντος σχεδίου νόμου και η Τράπεζα της Ελλάδος αποφασίζει είτε τα μέτρα που είναι απαραίτητα αυτά να λάβουν προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωσή τους είτε την ανάκληση της άδειας λειτουργίας τους σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 13. Κατ' εξαίρεση, τα ιδρύματα πληρωμών λαμβάνουν αυτομάτως άδεια λειτουργίας, εγγράφονται στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 14 και ενημερώνεται η ΕΑΤ σύμφωνα με το άρθρο 15, εφόσον η Τράπεζα της Ελλάδος έχει στη διάθεσή της στοιχεία με τα οποία τεκμηριώνεται η συμμόρφωση των ανωτέρω ιδρυμάτων πληρωμών με τις απαιτήσεις των άρθρων 5 και 11 του παρόντος. Επιπλέον, όσον αφορά τα ιδρύματα πληρωμών στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια λειτουργίας για την παροχή των υπηρεσιών πληρωμών της περ. ζ) του σημείου 3 του άρθρου 4 του ν. 3862/2010, ορίζεται ότι διατηρούν την εν λόγω άδεια λειτουργίας για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών πληρωμών που θεωρούνται ως υπηρεσίες πληρωμών της περ. γ) του σημείου 3 του άρθρου 4 του παρόντος σχεδίου νόμου, εφόσον έως τις 13 Ιανουαρίου 2020 έχουν τεθεί στη διάθεση της Τράπεζας της Ελλάδος στοιχεία εκ των οποίων προκύπτει ότι ικανοποιούνται οι απαιτήσεις της περ. γ) του άρθρου 7 και του άρθρου 9 του παρόντος σχεδίου νόμου. Τέλος, ορίζεται στην τελευταία παράγραφο, ότι η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται με αποφάσεις της να καθορίζει λεπτομέρειες σχετικά με την διαδικασία και τις προθεσμίες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, περιλαμβανομένης της προθεσμίας υποβολής και του περιεχομένου των υποβαλλόμενων στοιχείων και πληροφοριών ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου συμπεριλαμβανομένης και της δυνατότητας τροποποίησης των ως άνω καταληκτικών προθεσμιών.

Στο άρθρο 105 προβλέπεται η αναγκαία τροποποίηση του ν. 2251/1994 που αφορά την πληροφόρηση του καταναλωτή πριν από τη σύναψη σύμβασης χρηματοοικονομικών υπηρεσιών από απόσταση, όταν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του παρόντος σχεδίου νόμου. Ειδικότερα, μέρος της πληροφόρησης που λαμβάνει ο καταναλωτής αντικαθίσταται από τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 44, 45, 51 και 52 του παρόντος σχεδίου νόμου.

Το άρθρο 106 αφορά τις τροποποιήσεις του ν. 4021/2011 ως προς το πλαίσιο αδειοδότησης και προληπτικής εποπτείας των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος το οποίο αναθεωρείται λόγω της ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ στην ελληνική νομοθεσία, προκειμένου να ανταποκρίνεται περισσότερο αποτελεσματικά στους κινδύνους που αυτά αναλαμβάνουν και να ευθυγραμμιστεί με τις σχετικές διατάξεις που ισχύουν για τα ιδρύματα πληρωμών δυνάμει του παρόντος σχεδίου νόμου. Στις περιπτώσεις αυτές η αναφορά στον όρο «ιδρύματα πληρωμών» στο ν. 3862/2010 εκλαμβάνεται ως αναφορά σε «ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος» στο παρόν σχέδιο νόμου.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 106 τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 13 του ν. 4021/2011 για να οριστούν οι σχετικές διατάξεις του προς ψήφιση νόμου που θα εφαρμόζονται κατ' αναλογία στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος αναφορικά με την αδειοδότηση και τους γενικούς κανόνες προληπτικής εποπτείας των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος, ήτοι διατάξεις του άρθρου 5, των άρθρων 11 έως 17 και των άρθρων 20 έως 33 του παρόντος σχεδίου νόμου. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι εφαρμόζονται στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος οι διατάξεις που αφορούν τις

διαδικασίες χορήγησης άδειας λειτουργίας και την ανάκληση άδειας λειτουργίας, την εγγραφή σε μητρώο ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος που τηρείται από την Τράπεζα της Ελλάδος και την ΕΑΤ, τη λογιστική και τον υποχρεωτικό έλεγχο τους, τον ορισμό αντιπροσώπων, την εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος και την αντίστοιχη ευθύνη των ιδρυμάτων που προβαίνουν στην ανάθεση, την τήρηση αρχείου από τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος, την εποπτεία τους και την επιβολή κυρώσεων από την Τράπεζα της Ελλάδος, το επαγγελματικό απόρρητο, το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, την ανταλλαγή πληροφοριών, τη διασυννοριακή παροχή υπηρεσιών με ή χωρίς εγκατάσταση, την επίλυση διαφορών με τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών, τις αρμοδιότητες των αρμόδιων αρχών στην Ελλάδα για την άσκηση εποπτείας ως αρμόδιας αρχής κράτους μέλους προέλευσης και κράτους μέλους υποδοχής, τα μέτρα σε περίπτωση μη συμμόρφωσης περιλαμβανομένων των προληπτικών μέτρων της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ, καθώς και την αιτιολόγηση και κοινοποίησή τους.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 106 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 13 του ν. 4021/2011 προκειμένου για τη διανομή ηλεκτρονικού χρήματος σε άλλο κράτος μέλος με ορισμό αντιπροσώπου να εφαρμόζονται, κατ' αναλογία στα εν λόγω ιδρύματα, τα άρθρα 28 έως 33 του παρόντος σχεδίου νόμου, εκτός από την παράγραφο 8 του άρθρου 31. Επίσης, αντικαθίσταται η παράγραφος 5 του άρθρου 13 του ν. 4021/2011, όπου προβλέπεται ότι ο ορισμός αντιπροσώπου από ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών στην ημεδαπή ή σε άλλο κράτος μέλος πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 19 και το άρθρο 29 του παρόντος σχεδίου νόμου.

Με την παράγραφο 3 του άρθρου 106, για λόγους ασφάλειας δικαίου, ρυθμίζονται θέματα μεταβατικών διατάξεων αναγκαίων για την εύρυθμη λειτουργία των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος που ξεκίνησαν τις εργασίες τους πριν από την έναρξη ισχύος του προς ψήφιση νόμου. Για λόγους συστηματικής συνέπειας τροποποιείται το άρθρο 28 του ν. 4021/2011 που αφορά παλαιότερη μεταβατική διάταξη για τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος που είχαν εξαιρεθεί δυνάμει του άρθρου 58 του ν. 3601/2007 από την εφαρμογή συγκεκριμένων διατάξεων, προκειμένου στο άρθρο αυτό να περιλαμβάνει και οι νέες μεταβατικές διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου. Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος με έδρα στην Ελλάδα τα οποία ασκούν ήδη δραστηριότητες σύμφωνα με τον ν. 4021/2011 (Οδηγία 2009/110/ΕΚ) και το ν. 3862/2010 (Οδηγία 2007/64/ΕΚ) πριν από την έναρξη ισχύος του προς ψήφιση νόμου επιτρέπεται να συνεχίσουν να ασκούν τις δραστηριότητες αυτές έως τις 13 Ιουλίου 2018 στην ημεδαπή ή σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με την προαναφερόμενη νομοθεσία, χωρίς να απαιτείται η εκ νέου χορήγηση άδειας λειτουργίας από την Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 του ν. 4021/2011 ή η συμμόρφωσή τους με τις διατάξεις των άρθρων 12 έως 19 του ν. 4021/2011. Ωστόσο, τα ανωτέρω ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος υποβάλλουν όλες τις συναφείς πληροφορίες στην Τράπεζα της Ελλάδος εντός μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος σχεδίου νόμου και τουλάχιστον μέχρι τις 13 Απριλίου 2018, προκειμένου να αξιολογηθεί έως τις 13 Ιουλίου 2018, η συμμόρφωσή τους με τις απαιτήσεις των άρθρων 12 έως 19 του ν. 4021/2011. Σε περίπτωση που η Τράπεζα

της Ελλάδος αξιολογήσει ότι συμμορφώνονται με τις προαναφερόμενες απαιτήσεις, τα εν λόγω ιδρύματα λαμβάνουν νέα άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου, εγγράφονται στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 14 και ενημερώνεται η ΕΑΤ σύμφωνα με το άρθρο 15. Σε περίπτωση που μέχρι και τις 13 Ιουλίου 2018 διαπιστώνεται ότι δεν έχουν συμμορφωθεί σχετικά, τα εν λόγω ιδρύματα απαγορεύεται να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 20 του ν. 4021/2011 και η Τράπεζα της Ελλάδος αποφασίζει είτε τα μέτρα που είναι απαραίτητα αυτά να λάβουν προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωσή τους είτε την ανάκληση της άδειας λειτουργίας τους σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 13 του παρόντος σχεδίου νόμου. Τέλος, ορίζεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται με αποφάσεις της να καθορίζει λεπτομέρειες σχετικά με την διαδικασία και τις προθεσμίες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, περιλαμβανομένης της προθεσμίας υποβολής και του περιεχομένου των υποβαλλόμενων στοιχείων και πληροφοριών ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου συμπεριλαμβανομένης και της δυνατότητας τροποποίησης των ως άνω καταληκτικών προθεσμιών.

Το άρθρο 107 αφορά τροποποίηση της βασικής τραπεζικής νομοθεσίας αναγκαία για τη συμβατότητά της με την υπό ενσωμάτωση Οδηγία. Για λόγους συστηματικής συνέπειας, τροποποιείται το άρθρο 11 του ν. 4261/2014 που αφορά τις τραπεζικές υπηρεσίες που υπάγονται σε αμοιβαία αναγνώριση προκειμένου να περιλαμβάνει και τις νέες υπηρεσίες πληρωμών του σχεδίου νόμου, οι οποίες έχουν οριστεί στο σημείο 3 του άρθρου 4 αυτού.

Με το άρθρο 108 καταργούνται τα άρθρα 1 έως 83 του ν. 3862/2010, στα οποία είχε ενσωματωθεί η προηγούμενη Οδηγία 2007/64/ΕΚ, καθώς με την υπό ενσωμάτωση Οδηγία οι διατάξεις αυτής καταργούνται. Οι κατ' εξουσιοδότηση των καταργηθέντων διατάξεων εκδοθείσες κανονιστικές πράξεις, περιλαμβανομένων των αποφάσεων της Τράπεζας της Ελλάδος, διατηρούνται σε ισχύ έως την αντικατάστασή τους από νεώτερες, εκτός αν το περιεχόμενό τους αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Το άρθρο 109 ορίζει ότι η ισχύς των διατάξεων του παρόντος σχεδίου νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός από τις διατάξεις των άρθρων 65, 66, 67 και 96, αναφορικά με τα μέτρα ασφαλείας, τα οποία τίθενται σε ισχύ δεκαοκτώ (18) μήνες μετά από την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμού (ΕΕ) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 98 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ. Επίσης, το άρθρο 109 περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις για τις περιπτώσεις παρόχων υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής και παρόχων υπηρεσίας πληροφοριών λογαριασμού που ασκούν δραστηριότητες στην ημεδαπή πριν από τις 12 Ιανουαρίου 2016. Τα εν λόγω πρόσωπα επιτρέπεται να συνεχίσουν να ασκούν τις εν λόγω δραστηριότητες μέχρι και την ημερομηνία έναρξης ισχύος των ανωτέρω μέτρων ασφαλείας. Τέλος, με το άρθρο 109 απαγορεύεται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού να επικαλούνται τη μη συμμόρφωσή τους προς τον εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, προκειμένου να παρεμποδίζουν τη χρήση υπηρεσιών εκκίνησης πληρωμής και υπηρεσιών πληροφοριών λογαριασμού για τους λογαριασμούς πληρωμών που εξυπηρετούν.